

នស/រកម/០៧០៧/០១៧

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/ន ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីគយ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧
នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៦ ដំណាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាម
ទម្រង់ និងគតិវិធីច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា

ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី៣ ដំណាលទី២ ហើយដែលមាន
សេចក្តីស្របច្បាប់ទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្តីពី

គយ

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

គោលបំណងនៃច្បាប់នេះគឺ :

- ផ្តល់សិទ្ធិគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ ប្រមូលពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗលើទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល
- ផ្តល់សិទ្ធិដាក់បទប្បញ្ញត្តិលើការធ្វើទាចរ ការធ្វើសន្តិសុខ និងការបើកជញ្ជូនឆ្លងកាត់នៃទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល
- ជំរុញការបង្ការ និងបង្ក្រាបអំពើល្មើស និងអំពើរត់ពន្ធ
- ចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ជំរុញនូវការអនុវត្តតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ និងការអនុវត្តល្អប្រសើរដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងការសម្រួលពាណិជ្ជកម្ម ។

វិធានការគ្រប់គ្រង និងបង្ការការរំលោភបំពានចូលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ ស្ថាប័ននេះស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២.-

ដែនកម្មមាន ដែនដី ដែនទឹក ដែនអាកាស និងកោះនានានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលមានសិទ្ធិបង្កើតតំបន់រួចពន្ធនានា ដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមការអនុវត្តទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះនូវនីតិវិធីគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្ត :

- ទូទាំងនៅក្នុងដែនកម្មទាំងមូល
- លើភាពដោយឥតយោគយល់ចំពោះបុគ្គលណាមួយ

- ដោយពុំមានផ្តល់នូវអភ័យឯកសិទ្ធិ ឬ ឱ្យរួចផុតពីការអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ
ចំពោះទំនិញនាំចេញ និងនាំចូល ដោយក្នុងនាមរដ្ឋ ។

មាត្រា ៤.-

ប្រតិបត្តិការតយត្រូវប្រព្រឹត្តទៅក្នុងដែនតយទាំងមូល រាប់បញ្ចូលទាំងរង់អំណាច
តយតាមបណ្តោយព្រំដែនគោក និងតំបន់ឆ្នេរ ក្រោមលក្ខន្តិកៈដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់
នេះ ។

រង់អំណាចតយមានមណ្ឌលសមុទ្រ និងមណ្ឌលដីគោក :

ក-មណ្ឌលសមុទ្រមានព្រំដែនពីឆ្នេរទៅក្រៅចម្ងាយម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រ ។

ខ-មណ្ឌលដីគោកលក្ខណៈសន្ធឹង :

- ពីឆ្នេរសមុទ្រចូលមកក្នុងកម្លាយម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រ ក្រោមទាំងដី
ចម្ងាយម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រ ពីមាត់ទន្លេ មាត់ស្ទឹង មាត់ព្រែក ដែលហូរចាក់ទៅសមុទ្រមក
ទល់នឹងការិយាល័យតយនៅលើមគេបង្អស់ គិតពីសមុទ្រមក និងរង្វង់ម្ភៃ (២០) គីឡូម៉ែត្រ
ជុំវិញការិយាល័យនេះ ។

- តាមព្រំដែនកោតចូលមកខាងក្នុងចម្ងាយម្ភៃ(២០) គីឡូម៉ែត្រ ។

ដើម្បីឱ្យងាយស្រួលដល់ការបង្ក្រាបបទល្មើស រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញ-
វត្ថុ អាចចេញប្រកាស :

ក-ពង្រីកជម្រៅមណ្ឌលដីគោករហូតដល់ហុកសិរ (៦០) គីឡូម៉ែត្រ សម្រាប់
ឆីតឆែង និងរយៈពេលកំណត់មួយ ។

ខ-កំណត់រង់អំណាចតយរហូតដល់រ៉ែ (៣)គីឡូម៉ែត្រ ជុំវិញការិយាល័យតយ
ដែលមិនស្ថិតក្នុងរង់អំណាចដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ កថាខណ្ឌទី ២ និងវាក្យខណ្ឌ ក
កថាខណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រានេះ ។

ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា នេះក៏ដោយរាជ
រដ្ឋាភិបាលអាចចេញអនុក្រឹត្យ :

ក-ចាត់តាំងឱ្យមន្ត្រីតយអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន ដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់
នេះ ទៅក្រៅដែនតយ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានបរិក្ខារ និង អនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀង

អន្តរជាតិ សន្និសីទ ឬ អនុសញ្ញា ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចូលរួម ។

១-អនុញ្ញាតឱ្យ មន្ត្រីគយនៃប្រទេសដទៃ អនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន ដូចមានចែង នៅក្នុងច្បាប់របស់ប្រទេសទាំងនោះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចូល និងនាំចេញទំនិញ នៅក្នុងដែនគយ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានបដិការ និង អនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរ- ជាតិ សន្និសីទ ឬ អនុសញ្ញា ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចូលរួម ។

១ ម្រង់ការគយអាចនឹងបំពេញបានតែក្នុងការិយាល័យគយ លើកលែងតែមានការ កំណត់ដោយឡែក ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់ការបង្កើត កិច្ចដំណើរការ និងការលុបចោលការិយាល័យគយ ។

ពេលម៉ោងធ្វើការរបស់ការិយាល័យគយ ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់ នាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនានា និងរដ្ឋាករ ។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវបិទផ្សាយនៅតាមការិយាល័យ គយនីមួយៗ ។

មាត្រា ៥.-

ទំនិញនាំចេញ ឬនាំចូលទាំងអស់ រឺជាពម្រវត្ថុនៃការអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិច្បាប់នេះ ។

ទំនិញទាំងឡាយដែលបានចូលមកក្នុង ឬ ចេញពីដែនគយ ត្រូវជាប់ពន្ធនាំចូល ឬ នាំ ចេញ និងអាករ ដូចមានចែងក្នុងតារាងពន្ធគយ ។ បែបបទស្តីពីការរៀបចំ និងការអនុវត្ត តារាងពន្ធគយត្រូវចែងលំអិតនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

ក្នុងករណីមានពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ជាតិ រាប់បញ្ចូលទាំងករណីមានភាពអាស្រ័យ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចចេញបញ្ជាឱ្យផ្អាកទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះនូវពន្ធ និងអាករលើទំនិញសម្រាប់ ជាតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ឬ ផ្អាកការនាំចេញ ឬ ការនាំចូលនូវទំនិញប្រភេទខ្លះ ។

មាត្រា ៦.-

ពន្ធគយអនុគ្រោះអាចផ្តល់ជូនបាន ប្រសិនបើមានចែងក្នុងការសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង

សន្និសីទ ឬ អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចូលរួម ។ ពន្ធគយ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចេញមកពីភាគព្វកិច្ចព្រមព្រៀងការសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សន្និសីទ ឬ អនុ- ញ្ញាអន្តរជាតិទាំងនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

៧/១៤

មាត្រា ៧.-

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចកំណត់បានដោយអនុក្រឹត្យចាត់វិធានការចាំបាច់នានារាប់បញ្ចូលទាំងការដំឡើងអត្រាពន្ធ ដើម្បីការពារផលិតករកម្ពុជា នៅពេលដែលផលិតករក្នុងស្រុកត្រូវទទួលរងគ្រោះដោយកំលើនៃការនាំចូល ឬ ដោយឧបត្ថម្ភធនដែលបានផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសផ្សេងទៀត ចំពោះការនាំចេញផលិតផលរបស់ខ្លួនមកកម្ពុជា ឬ ដោយការលក់បង្វិចផ្ទៃទំនិញនៅលើទីផ្សារកម្ពុជា ។

មាត្រា ៨.-

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចកំណត់បានដោយអនុក្រឹត្យនូវមុខទំនិញមួយចំនួនឱ្យជាប់អាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ តម្រិតកំណត់ក្រោមលក្ខន្តិកៈណាមួយដើម្បីការនាំចេញ ឬ នាំចូលក្នុងគោលបំណងណាមួយដូចតទៅ :

- សន្តិសុខជាតិ
- សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងតាមស្តង់ដារនៃសុភាពសុខភាព និង សីលធម៌
- ការការពារសុខភាព និង ជីវិតមនុស្ស សត្វ ឬ រុក្ខជាតិ
- ការការពារបេតិកភណ្ឌជាតិ ដែលមានតម្លៃខាងសិល្បៈ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬ

បុរាណវត្ថុវិទ្យា

- ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ
- ការតម្រូវតាមបញ្ញត្តិនានានៃច្បាប់ណាមួយជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រ

កម្ពុជា

- ការបំពេញកាតព្វកិច្ចក្រោមធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ ។

ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើល្មើសនិងអំពើរត់ពន្ធ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចចេញប្រកាសកំណត់នូវមុខទំនិញមានវេទយឺតភាព ឬ ទំនិញដែលជាប់ពន្ធខ្ពស់ជាទំនិញកំណត់ពិសេស សម្រាប់គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ ហើយអាចកំណត់បន្ថែមលើការត្រួតពិនិត្យ និងការដាក់តម្រិតបានលើការដឹកជញ្ជូន ចរាចរ សន្តិសុខ និងការគ្រប់គ្រងទំនិញ

មាត្រា ៩.-

លើកលែងតែបរិបទកម្រូវផ្សេងៗនេះ សម្រាប់គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ :

- ពន្ធគិតតាមតម្លៃ “Ad Valorem duty” គឺជាពន្ធដែលគណនាដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃតម្លៃពិតពន្ធគយ ។
- ពន្ធគិតតាមឯកតា គឺជាពន្ធដែលគណនាផ្អែកតាមឯកតា ទម្ងន់ ចំណុះ ឬបរិមាណនៃទំនិញ ។
- គណនាគោលការណ៍នៃតំណក់ គឺជាអត្រា ទឹកថ្លៃ ឬ ទីលានណាមួយដែលបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌ ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលគយ សម្រាប់ប្រើដល់ការធ្វើសន្និធិ ការកែច្នៃ ការតាំងបង្ហាញសម្រាប់លក់ ឬ សម្រាប់គោលបំណងពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលទំនិញត្រូវល្អិតពន្ធ និងអាករ ជាបណ្តោះអាសន្ន ។
- មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន គឺជាផលប៉ះពាល់ អាកាសយាន ឬ មធ្យោបាយផ្សេងទៀតដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ដឹកជញ្ជូនមនុស្ស ឬ ទំនិញ ។
- ការកាត់ពន្ធ គឺជាការនាំចេញ ឬ នាំចូលទំនិញនៅក្រៅការិយាល័យគយព្រមទាំងការបំពានលើបញ្ញត្តិច្បាប់ ឬ បទបញ្ជាដែលទាក់ទងដល់ការនាំចេញ ឬ នាំចូល ការកាត់កាប់ និងការដឹកជញ្ជូនទំនិញនៅក្នុងផ្ទៃនៃដែនគយ ។
- ប្រទេសដើមកំណើត គឺជាប្រទេសដែលទំនិញត្រូវបានផលិត ឬ កែច្នៃស្របតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលមានចែងសម្រាប់គោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់តារាងពន្ធគយ ស្របតាមការកម្រិតកំណត់លើបរិមាណ ឬ ករណីផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម ។
- គយ ឬ រដ្ឋបាលគយ គឺសំដៅលើទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយរាប់បញ្ចូលមន្ត្រីគយដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តច្បាប់គយ ការប្រមូលពន្ធ រាករ និងកម្រៃផ្សេងៗ ព្រមទាំងទទួលខុសត្រូវផងដែរក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងការនាំចេញ ឬ នាំចូលទំនិញសន្និធិទំនិញ ។

រដ្ឋបាលគយ គឺជាបុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតតាមច្បាប់ ដើម្បីធ្វើ

អាជីវកម្មបំពេញបែបបទបញ្ជាទំនិញពីតយដោយផ្ទាល់ជាមួយរដ្ឋបាលតយ ក្នុងនាម បុគ្គលផ្សេងទៀត ។

-ការបំពេញបែបបទបញ្ជាទំនិញពីតយ គឺជាការបំពេញនូវទម្រង់ការតយ ពាំបាច់នានា ដើម្បីទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យទំនិញអាចដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់បានក្នុងប្រទេស រាជធានីភ្នំពេញ ឬ ដាក់ក្រោមរបបតយមួយផ្សេងទៀតបាន ។

-កន្លែងបំពេញបែបបទបញ្ជាទំនិញពីតយ គឺជាកន្លែងដែលស្ថិតនៅក្រោម ការគ្រប់គ្រង ការឃ្លាំមើលដោយរដ្ឋបាលតយ ។

-ការត្រួតពិនិត្យតយ គឺជាដំណើរដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលតយលើការដឹក ជញ្ជូន ចរាចរ និងសន្តិសុខនៃទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល ។

-ប្រតិទិនទំនិញ គឺជាសេចក្តីប្រកាសដែលធ្វើឡើង សម្រាប់គោលបំណងនៃ ការនាំចេញ ឬ នាំចូល តាមទម្រង់ និងរបៀបដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

-ការពិនិត្យនៃការបស់តយ គឺជាការធ្វើអធិការកិច្ចជាមួយវត្តមានលើទំនិញ ឬ ឯកសារដោយរដ្ឋបាលតយ ដើម្បីបញ្ជាក់យថាប្រភេទ លើមកំណើត លក្ខខណ្ឌ បរិមាណ និងតម្លៃទំនិញ សមស្របតាមការប្រកាសនៅក្នុងប្រតិទិនទំនិញ ។

-ទម្រង់ការតយ គឺជាប្រតិបត្តិការដែលត្រូវអនុវត្តដោយបុគ្គលពាក់ព័ន្ធ និង រោយរដ្ឋបាលតយក្នុងគោលបំណងគោរពតាមច្បាប់នេះ និងច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលរដ្ឋបាល តយមានភារៈចាត់ចែងគ្រប់គ្រង និងអនុវត្ត ។

-គណៈកម្មាធិការស្រាវជ្រាវនៃទំនិញនាំចេញនិងនាំចូលគ្រោងក្រុងគ្រប់គ្រងរបស់តយ គឺជារាង ចក្រដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តយ លើទំនិញនាំចូលដោយលើកលែងជាបណ្តោះ អាសន្ននូវពន្ធ និងអាណានិគម សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងដំណើរការផលិតកម្ម ។

-ការិយាល័យតយ គឺជាអង្គការរដ្ឋបាលតយដែលមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ ទម្រង់ការតយ អគារ ឬ ទីតាំងផ្សេងទៀតដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតសម្រាប់ គោលបំណងនៃបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់នេះ ។

-បន្តិក គឺជាជនដែលបានទទួលសិទ្ធិក្នុងការចាត់ចែង គ្រប់គ្រង និងអនុវត្ត

- តវ៉ាប្តូរទិសដោយ ឬ តវ៉ាប្តូរ ពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញនាំចូល គឺជាតម្លៃគិតពន្ធតយ នៃទំនិញទាំងនោះដែលត្រូវបានកំណត់ស្របតាមមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ។

- ប្រតិទិនករ គឺជាបុគ្គលដែលធ្វើការប្រកាសដល់តយក្នុងនាមខ្លួនផ្ទាល់ ឬ ក្នុងនាមអ្នកដទៃ ។

- ឯកសារ គឺជាឯកសារតាមទម្រង់ណាមួយ ទោះជាមាន ឬ គ្មានចុះហត្ថលេខា ឬ ចុះអាទិសប្តេត ឬ ធ្វើយថាភូតដោយអ្នកតាក់តែង និងរាប់បញ្ចូលទាំង :

- ទម្រង់ណាមួយដែលសរសេរលើសម្ភារៈ

- ព័ត៌មានថតទុក បញ្ជូន ឬ រក្សាទុកដោយមធ្យោបាយនានា ដូចជា : ឧបករណ៍ថត កុំព្យូទ័រ ឬឧបករណ៍ផ្សេងទៀត និងសម្ភារៈដែលយកចេញពីព័ត៌មានទាំងនេះ ។

- ស្លាក ឬ សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងទៀត ឬ ការសរសេរដែលភ្ជាប់នឹងវត្ថុអ្វីមួយ ឬ សម្ភារៈជាភាគណាមួយនៃវត្ថុនោះ ។

- សៀវភៅ ផែនទី ប្លង់ ក្រាហ្វ ឬ គំនូរ

- រូបថត ហ្វីល ខ្សែអាត់ ឬឧបករណ៍ផ្សេងទៀតដែលផ្ទុកនូវរូបភាព ហើយមានលទ្ធភាពអាចធ្វើការផ្តិតចម្លងបាន ។

- ពន្ធ គឺជាពន្ធ ពន្ធបន្តិក រាករ កម្រៃ ឬ បន្ទុកផ្សេងទៀតដែលយកលើទំនិញស្របតាមបញ្ញត្តិណាមួយនៃច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតដែលអនុវត្ត និងត្រប់ត្រង់ដោយតយ ។

- តំបន់រួចពន្ធ គឺជាតំបន់បង្កើតឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលទំនិញនាំចូល ពុំមែនជាកម្មវត្ថុនៃការជាប់ពន្ធ និងអាករព្រមទាំងក្នុងកំណត់ច្បាស់លាស់ ។

- ទំនិញ គឺជាចលនទ្រព្យទាំងឡាយ ។

- ការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស គឺជាការចាកចោលទំនិញនាំចូលដោយសេរីក្នុងរង្វង់ដែនតយ បន្ទាប់ពីបានបញ្ជូនទំនិញពីតយ ។

- អ្នកនាំចូល គឺជាបុគ្គលដែលនាំចូលទំនិញដោយខ្លួនឯង ឬ ដោយអ្នកដទៃ ។

អ្នកនាំចូលជាអ្នកនាំចូលផងដែរនូវអ្នកទទួលទំនិញ បុគ្គលដែលជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ បុគ្គលដែលទំនិញនាំចូលជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ អ្នកមានសិទ្ធិចាត់ចែងលើកម្មសិទ្ធិទំនិញទាំងនោះ មុនពេលដែលទំនិញនោះឈប់ជាកម្មវត្ថុនៃការត្រួតពិនិត្យតយ ។

- ការនាំចូល ពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញ គឺជាការមកដល់ដែនតយន្តរទំនិញតាមរបៀបណាក៏ដោយ ទោះជាស្របច្បាប់ ឬមិនស្របច្បាប់ពីចំណុច ឬទីកន្លែងនៅក្រៅដែនតយ ។

- ការអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញ គឺជាការអនុញ្ញាតរបស់គយឱ្យយកទំនិញដែលបានបំពេញបែបបទតយរួចចេញពីការគ្រប់គ្រងរបស់គយដល់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធ ។

- ទំនិញនាំចេញ គឺជាការនាំចេញឱ្យក្រុមហ៊ុន ឬ លិខិតុបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ធានាក្នុងការទូទាត់បង់ពន្ធ អាគរ និងកម្រៃផ្សេងទៀតជាយថាហេតុតាមបញ្ញត្តិច្បាប់នេះ ។

- ទំនិញកំណត់តំលៃសេស គឺជាទំនិញទាំងឡាយដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុតាមកថាខណ្ឌទី ២ ក្នុងមាត្រា ៨ ច្បាប់នេះ ។

- តម្រាយផ្គុំស្របច្បាប់ គឺជាផ្លូវគោក ផ្លូវដែក ផ្លូវទឹក និងផ្លូវផ្សេងទៀតណាមួយដែលគយកំណត់ឱ្យប្រើប្រាស់ សម្រាប់ការដឹកជញ្ជូនទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូលក្រោមការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យរបស់គយ ។

- ប្រះចន្ទកំណត់តំលៃសេស គឺជាផ្នែកវិធាន ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យទំនិញនាំចូលបានក្នុងដែនតយក្រោមលក្ខខណ្ឌចុះពីការបង់ពន្ធ និងអាករទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះ ។ ទំនិញទាំងនោះត្រូវបាននាំចូលក្នុងគោលបំណងក្លាស់រាស់ ហើយត្រូវនាំចេញទៅវិញក្នុងកម្រិតពេលវេលាជាក់លាក់មួយ និងមិនធ្វើការ កែច្នៃ ឬ ផ្លាស់ប្តូរ លើកលែងតែការរំលស់ជាធម្មតាតាមការប្រើប្រាស់ ។

- ការឆ្លងកាត់ គឺជាផ្នែកវិធាន ដែលអនុញ្ញាតឱ្យដឹកជញ្ជូនទំនិញពីការិយាល័យគយមួយទៅការិយាល័យគយមួយទៀត ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់គយ ។

- ការផ្ទេរចេញនាយកដ្ឋាន គឺជាផ្នែកវិធាន ដែលអនុញ្ញាតឱ្យផ្ទេរទំនិញពីមធ្យោគយដឹកជញ្ជូននាំចូល ទៅមធ្យោគយដឹកជញ្ជូននាំចេញ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់គយនៅក្នុងរង្វង់ការិយាល័យគយតែមួយ ដែលជាការិយាល័យនៃការនាំចូល និងការនាំ

- ការដឹកជញ្ជូនត្រង់ គឺជាការដឹកជញ្ជូនជាអន្តរជាតិទំនិញពីប្រទេសដើម

កំណើតទំនិញនោះទៅប្រទេសនាំចូល ដោយមិនមានការឆ្លងកាត់ប្រទេសដទៃ ក្រៅពីប្រទេស
ដើមកំណើតទំនិញ និងប្រទេសតម្រូវបាន លើកលែងតែការឆ្លងកាត់នេះត្រូវបានធ្វើដោយ
សារពើពន្ធលោះក្រុងសាស្ត្រ ឬ ចលនូបត្ថម្ភ ហើយទំនិញទាំងនោះមិនស្ថិតនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម
ឬការប្រើប្រាស់ និងមិនត្រូវរងនូវប្រតិបត្តិការណាមួយក្រៅពីការលើកដាក់ ឬ ប្រតិបត្តិការ
ដើម្បីថែរក្សាទំនិញទាំងនោះឱ្យបានប្រសើរនៅប្រទេសដែលបានឆ្លងកាត់នោះ ។

- មុនគ្រប់គ្រង ឬ ដឹកបញ្ជូន ។

ជំពូកទី ២

ការនាំចូល និងការនាំចេញ

ផ្នែកទី ១

ការនាំចូល

មាត្រា ១០.-

ទំនិញនាំចូលទាំងអស់ត្រូវបានរាយការណ៍នៅការិយាល័យតយ ឬ ទីកន្លែងផ្សេង
ទៀតទៅតាមការកំណត់របស់នាយកដ្ឋានចាត់ការកយ និងរដ្ឋាករ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញប្រកាសកំណត់ពេលវេលា របៀប
របេប តម្រូវការ ឯកសារ ពាណិជ្ជកម្ម និងការលើកលែងនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការរាយការណ៍
ពីទំនិញនាំចូល ។

មាត្រា ១១.-

ទំនិញនាំចូលទាំងអស់ត្រូវបានរាយការណ៍នៅការិយាល័យតយដែលជិតបំផុតតាម
តម្រាយផ្លូវស្របច្បាប់ :

ក-ក្នុងករណីទំនិញដែលកាន់រក្សាដោយជនណាម្នាក់ ដែលបានអកដល់
កម្ពុជា ជាផ្នែកនៃអំណាចផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវរាយការណ៍ដោយជននោះ ។

ខ-ក្នុងករណីទំនិញដែលបាននាំចូលដោយសេវាកម្មបញ្ជី ឬ តាមរយៈបញ្ជី
ប្រើប្រាស់ប្រើត្រូវរាយការណ៍ដោយបុគ្គលដែលបាននាំចេញទំនិញនោះមកកម្ពុជា ។

ក-ក្នុងករណីទំនិញដែលនាំចូលផ្សេងពីវាក្យខណ្ឌ ក និងវាក្យខណ្ឌ ខ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ដែលបានផ្ទុកនៅលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរាប់បញ្ចូលទាំងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនយោធាដែលមកដល់កម្ពុជា ត្រូវរាយការណ៍ដោយជនទទួលខុសត្រូវមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទាំងនោះ ។

ឃ- ក្នុងករណីទំនិញដែលនាំចូលតាមបែបផ្សេងទៀតត្រូវរាយការណ៍ដោយបុគ្គលដែលធ្វើក្នុងនាមអ្នកនាំចូល ។

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលរាយការណ៍ពីទំនិញ ក្រោមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះត្រូវ :

ក- ឆ្លើយនូវការពិត ចំពោះរាល់សំណួរដែលសួរដោយមន្ត្រីតយកាត់ព័ទ្ធនឹងទំនិញរបស់ខ្លួន ។

ខ- បង្ហាញនូវទំនិញទាំងឡាយ តាមរបៀបដែលកំណត់ដោយនាយកទីតាក់ការតយ និងរដ្ឋាករសម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចនៅពេលដែលមន្ត្រីតយតម្រូវ ។

មាត្រា ១២._

ក្នុងជនណាម្នាក់ អាចបើទំនិញចេញពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនគេសមកដល់កម្ពុជាបានទេ មុនពេលដែលទំនិញទាំងនេះ ត្រូវបានរាយការណ៍ដល់តយស្របតាមច្បាប់នេះ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលសុវត្ថិភាពមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញ ជននានាលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ តតិយជនផ្សេងទៀតត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងលក្ខខណ្ឌមានអាសន្ន ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៣._

រដ្ឋបាលតយអាចអនុញ្ញាតឱ្យទំនិញដូរមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះ យកចេញបានពីកន្លែងបំពេញបែបបទបណ្តេញទំនិញពីតយ មុនពេលបង់ពន្ធ អាករ និងកម្រៃនានាបន្ទាប់ពីបានបំពេញទម្រង់ការតយរួច និងនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យក្នុងពេល

- ធ្វើសន្និធិតយបណ្តោះអាសន្ន
- ធ្វើសន្និធិតយមានដែនកំណត់

៧/១៤

✍

- ដឹកជញ្ជូនបន្តក្នុងរង្វង់ ឬ កាត់តាមដែនគយ ឆ្ពោះទៅតម្រូវដោយមួយតាម
គម្រោងផ្លូវស្របច្បាប់ និងក្នុងរយៈពេលកំណត់ដោយគយរួមមាន ការឆ្លងកាត់ ការផ្ទេរ
មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ ការដឹកជញ្ជូនឆ្ពោះទៅកាន់មកពី ឬ រវាងការិយាល័យគយ និង
កណ្តាគារគយនានា ។

មាត្រា ១៤.-

ទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋបាល
គយឱ្យយកចេញ បន្ទាប់ពីបានបំពេញទម្រង់ការគយរួច ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការបង់ពន្ធ
អាករ ឬ កម្រៃផ្សេងៗ និងការតម្កល់ទំនិញនានាចំពោះទំនិញដើម្បី :

- នាំចូលសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស
- នាំចូលបណ្តោះអាសន្ន
- ប្រើប្រាស់ក្រោមលក្ខខណ្ឌល្អប្រសើរ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវពេញប្រកាសកំណត់លក្ខខណ្ឌនានាចំពោះ
ទំនិញដែលអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញ មុនពេលបង់ពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗ ។

មាត្រា ១៥.-

ទំនិញនាំចូលទាំងឡាយ អាចទទួលបានការអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋបាលគយឱ្យយក
ចេញតាមរបបប្រវេសន៍កាលិកបាន ប្រសិនបើក្នុងពេលនាំចូលអាចត្រូវបានបង្ហាញថាទំនិញ
ទាំងនោះនឹងត្រូវនាំចេញទៅវិញ ។

ទំនិញនាំចូលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យគយ រហូតដល់ពេល
ដែលលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗតាមរបបប្រវេសន៍កាលិកត្រូវបានបំពេញរួចរាល់ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចពេញប្រកាសកំណត់បញ្ញត្តិនានាសម្រាប់
គ្រប់គ្រងទំនិញនាំចូលក្រោមរបបប្រវេសន៍កាលិកទាំងនេះ រួមមានការកំណត់រយៈពេល
នៃការអនុញ្ញាត ការត្រួតពិនិត្យ និងការដាក់កម្រិតកំណត់ផ្សេងទៀត ។

ផ្នែកទី ២

ការងារចេញ

មាត្រា ១៦.-

ទំនិញគ្រប់ប្រភេទដែលនាំចេញត្រូវរាយការណ៍នៅការិយាល័យគយ ឬ ទីកន្លែងណាមួយតាមការកំណត់របស់នាយកដ្ឋានគយ និងរដ្ឋាករ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់ពេលវេលា របៀបរបប តម្រូវការ ឯកសារ កាលៈទេសៈ និងការលើកលែងមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងការរាយការណ៍ ចរាចរ សន្តិសុខនិងការដឹកជញ្ជូនទំនិញទាំងឡាយដែលត្រូវនាំចេញ ។

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលរាយការណ៍ពីទំនិញ ក្រោមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវ :

ក- ឆ្លើយនូវការពិតចំពោះរាល់សំណួរដែលសួរដោយមន្ត្រីគយ ពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញរបស់ខ្លួន ។

ខ- បង្ហាញនូវទំនិញទាំងឡាយ តាមរបៀបដែលកំណត់ដោយនាយកដ្ឋានគយ និងរដ្ឋាករ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ការពិនិត្យនៅពេលដែលមន្ត្រីគយតម្រូវ ។

មាត្រា ១៧.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់លក្ខខណ្ឌនានាដែលរដ្ឋបាលគយអាចអនុល្លាតឱ្យធ្វើការនាំចេញបណ្តោះអាសន្ននូវទំនិញទៅក្រៅប្រទេស គយដើម្បីជួសជុល បំបែក ឬ ទទួលបានលក្ខណៈបន្ថែម ព្រមទាំងបែបបទដែលទំនិញទាំងនោះត្រូវជាប់ពន្ធ និងអាចរងពន្ធនាំចូលគ្រឿងមកវិញ ។

ជំពូកទី ៣

ចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត និង តម្លៃគិតពន្ធគយ

មាត្រា ១៨.-

ចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត និងតម្លៃគិតពន្ធគយនៃទំនិញនាំចូលដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងប្រទេសនៃគយ ត្រូវបានប្រកាសស្របទៅតាមវិធានដូចខាងក្រោមនេះ :

➤

ក-ចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង និង ដើមកំណើត

- បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលបំពេញប្រតិវេទន៍តយងៃ ទំនិញនាំចូលត្រូវតែប្រកាសអំពីចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង និងដើមកំណើតនៃទំនិញទាំងនោះ ដើម្បីធ្វើការរកណនាពន្ធ និងអាករ ។ រដ្ឋបាលគយត្រូវធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ចំណាត់ថ្នាក់តាម តារាង និងដើមកំណើតនៃទំនិញនាំចូល ។

- បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន ដែលបំពេញប្រតិវេទន៍តយងៃ ទំនិញនាំចូលត្រូវតែធ្វើឡើងស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១ និងមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់នេះ ។

- រដ្ឋបាលគយអាចតម្រូវឱ្យបុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនបង្ហាញ ទូរស័ព្ទអាសយដ្ឋាន ឬ ជាសំណុំឯកសាររ៉ាំរ៉ៃចាំបាច់ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិ ជាធរមាន អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃប្រតិវេទន៍ ហើយអាចបដិសេធមិនបញ្ជូនទំនិញរហូតដល់ ភស្តុតាងទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ជូន ។

- ក្នុងរយៈពេលពី (៣) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិវេទន៍តយងៃ បន្ទាប់ពី ការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនូវទំនិញនាំចូល រដ្ឋបាលគយអាចកំណត់ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ឬ ដើមកំណើត ដែលបាន ប្រកាសដោយចេញនូវប្រវេសន៍ ។ ប្រវេសន៍នេះត្រូវមានចែងអំពីហេតុផលនៃការកំណត់ ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់ តាមតារាង ឬ ដើមកំណើត ។

- នៅពេលដែលការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួត ពិនិត្យឡើងវិញ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្រោមមាត្រានេះ បានរកឃើញនូវសកម្មភាពខុសឆ្គង ណាមួយនោះ ប្រវេសន៍អាចត្រូវបានចេញចំពោះតែទំនិញដែលស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើប អង្កេត ក្នុងរយៈពេលអនឡើងពីដប់ (១០) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិវេទន៍តយងៃ ។

- ពន្ធ និងរាករបន្ថែម កម្រៃចៀងទៀត និងការពិន័យទាំងអស់ ដែលជាប់ ពីការចេញប្រវេសន៍នេះ ត្រូវតែបង់ជូនរដ្ឋបាលគយ ។

- រាល់ការបង្វិលសងវិញណាមួយនូវពន្ធ រាករ កម្រៃ និងការពិន័យដែល បានបង់ទៅដោយបុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន ដែលកើតឡើងពីការចេញ ប្រវេសន៍ត្រូវតែបង្វិលសងវិញដោយរដ្ឋបាលគយ ។

១-តម្លៃគិតពន្ធកម្ម

- បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលបំពេញប្រតិវេទន៍កម្មត្រូវតែប្រកាសអំពីតម្លៃគិតពន្ធកម្មនៃទំនិញនាំចូល ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងបញ្ញត្តិមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃពន្ធ និងអាករ ។ រដ្ឋបាលគយត្រូវធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់តម្លៃគិតពន្ធកម្មនៃទំនិញនាំចូលដែលបានប្រកាស ។

- បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលបំពេញប្រតិវេទន៍កម្មនៃទំនិញនាំចូលត្រូវតែធ្វើឡើងស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៥១ និងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

- បុគ្គល អ្នកនាំចូលឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រកាសឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវតម្លៃគិតពន្ធកម្ម ដើម្បីបង់ប្រាក់ពន្ធ និងអាករ និង ត្រូវលាតត្រដាងវាល់ពីព័ត៌មានទាំងអស់ វិក្កយបត្រ និងឯកសារផ្សេងទៀត ដើម្បីឱ្យរដ្ឋបាលគយអាចផ្ទៀងផ្ទាត់ និងធ្វើការកំណត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវតម្លៃគិតពន្ធកម្មនៃទំនិញនាំចូល ។

- រដ្ឋបាលគយអាចតម្រូវឱ្យ បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនបង្ហាញនូវសំអាងជាការប្រកាស ឬជាសំណុំឯកសារចាំបាច់ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃប្រតិវេទន៍ ហើយអាចបដិសេធពិធីបញ្ជូនទំនិញរក្សាមកស្តុកទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ជូន ។

- ក្នុងរយៈពេល ២ (៣) ឆ្នាំ កើតពីថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិវេទន៍គយ បន្ទាប់ពីការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនូវទំនិញនាំចូល រដ្ឋបាលគយអាចកំណត់ឡើងវិញនូវតម្លៃគិតពន្ធកម្ម ដែលបានប្រកាសដោយចេញនូវប្រវេសន៍ ។ ប្រវេសន៍នេះត្រូវមានចែងរិះរើហេតុផលនៃការកំណត់ឡើងវិញនូវតម្លៃគិតពន្ធកម្ម ។

- រដ្ឋបាលគយអាចកែប្រែតម្លៃគិតពន្ធកម្មដែលបានប្រកាស ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធកម្មដែលបានប្រកាស មិនស្របទៅតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ឬ មិនត្រឹមត្រូវដោយហេតុផលផ្សេងទៀត ។

- នៅពេលដែលការធ្វើសវនកម្ម ការស៊ើបអង្កេត អធិការកិច្ច ឬ ការត្រួតពិនិត្យបានធ្វើឡើងនៅក្រោមមាត្រានេះ បានរកឃើញនូវសកម្មភាពខុសក្នុងណាមួយនៃប្រវេសន៍អាចត្រូវបានចេញចំពោះតែទំនិញដែលស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេតក្នុង

16/05

១

រយៈពេលមិនលើសពីដប់ (១០) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិវេទន៍តួយ ។

គ-ការប្រកាសដោយស្ម័គ្រចិត្តអំពីពន្ធ អាករ ឬ កម្រៃផ្សេងៗបន្ថែម ដែលត្រូវបង់

បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួន អាចធ្វើការប្រកាសដោយស្ម័គ្រចិត្ត ជូនរដ្ឋបាលគយអំពីពន្ធ អាករ ឬ កម្រៃផ្សេងៗ ដែលពុំទាន់បានបង់លើទំនិញនាំចូលដោយ ពុំទទួលរងនូវការពិន័យ ឬទោសទណ្ឌនានាឡើយ ប្រសិនបើការប្រកាសនេះត្រូវបានធ្វើជូន រដ្ឋបាលគយក្នុងរង្វង់មួយ (១) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិវេទន៍តួយ ។

ឃ-អ្នកនាំចេញ និង ទំនិញនាំចេញ

បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ក និងកថាខណ្ឌ គ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះ ទំនិញនាំចេញ ។

មាត្រា ១៩.-

សម្រាប់គោលបំណងនៃការនាំចេញ និងនាំចូល ទំនិញនាំចេញត្រូវបានធ្វើចំណាត់ ថ្នាក់ ហើយពន្ធ និងអាករ ត្រូវបានគណនាស្របតាមតារាងពន្ធតួយ រៀបរយលែងតែត្រូវបាន លើកលែងដោយច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀតជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវរក្សាប្រកាសកំណត់នូវវេលាពេលវេលាពាក់ព័ន្ធ នឹងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ។

មាត្រា ២០.-

សម្រាប់ការនាំចូល ការប្រមូលពន្ធ និងអាករនានា ត្រូវអនុវត្តស្របតាមដើមកំណើត នៃទំនិញ ។

ដើមកំណើតនៃផលិតផលធម្មជាតិនានា គឺជាប្រទេសដែលផលិតផលនោះត្រូវ បានប្រមូល ឬ ទាញយកពីដី ។

ទំនិញឧស្សាហកម្មដែលបានផលិតនៅក្នុងប្រទេសតែមួយ ដោយពុំមានការជាក់ បញ្ជាលវត្ថុធាតុដើមពីប្រទេសដទៃ គឺមានដើមកំណើតពីប្រទេសដែលឧស្សាហកម្មនោះ ត្រូវបានផលិត ។

ប្រសិនបើប្រទេសដែលរដ្ឋបាលគយត្រូវអនុវត្ត បើម្យ៉ាងម្នាក់ដើមកំណើតទំនិញ ដែលតាម ផលិតនៅក្នុងប្រទេសមួយ ដោយប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលបានមកពីការប្រមូល ឬ ទាញ

12/45

៥

យកពី ៧ ឬ ៨ លើកនៅប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទំនិញនាំចូលទាំងឡាយនឹងទទួលបានសេចក្តីអនុគ្រោះចំពោះដើមកំណើត បាន លុះត្រាតែមានការជូនសំអាងដោយត្រឹមត្រូវអំពីដើមកំណើត និងការដឹកជញ្ជូនត្រង់ពីប្រទេសដើមកំណើតទៅប្រទេសនាំចូល ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់ល័ក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវ និង មិនតម្រូវឱ្យជូនសំអាង ។

ប្រទេសនាំចេញគឺជាប្រទេសដែលទំនិញត្រូវបានគេបញ្ជូនដោយត្រង់សំដៅមក ផែនការ ។

មាត្រា ២១.-

តម្លៃគិតពន្ធកម្មលើទំនិញនាំចូល ត្រូវបានកំណត់ទៅតាមវិធានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក- តម្លៃគិតពន្ធកម្មលើទំនិញនាំចូល គឺជាតម្លៃមូលដ្ឋាន មានន័យថាថ្លៃដែលបានទូទាត់ ឬ នឹងត្រូវទូទាត់ពីគ្រាដំបូង លើទំនិញដែលបានលក់សម្រាប់នាំចេញមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដូចមានកំណត់ក្នុងវាក្យខណ្ឌ ៧ នៃមាត្រានេះ ។

ខ- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធកម្មនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធកម្មគឺជាតម្លៃមូលដ្ឋាននៃទំនិញដូចគ្នា ។

គ- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធកម្មនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក និងវាក្យខណ្ឌ ខ នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធកម្ម គឺជាតម្លៃមូលដ្ឋាននៃទំនិញប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។

ឃ- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធកម្មនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ និងវាក្យខណ្ឌ គ នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធកម្មត្រូវផ្អែកលើវិធីសាស្ត្រអនុមាន ។

ង- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធកម្មនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ និងវាក្យខណ្ឌ ឃ នៃមាត្រានេះ តម្លៃគិតពន្ធកម្មត្រូវផ្អែកលើវិធីសាស្ត្រគណនា ។

11/96

ក- លំដាប់នៃការអនុវត្តនៃវាក្យខណ្ឌ យ និងវាក្យខណ្ឌ ង នៃមាត្រានេះអាច ត្រូវត្រឡប់ចុះឡើងបានតាមសំណើរបស់អ្នកនាំចូល ។

ឆ- ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធតម្លៃនៃទំនិញនាំចូលពុំអាចត្រូវបានកំណត់ក្រោម បញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ វាក្យខណ្ឌ ឃ និងវាក្យខណ្ឌ ង នៃមាត្រា នេះ តម្លៃគិតពន្ធតម្លៃត្រូវកំណត់ដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយសមស្របនានាដែលស្ថិតនៅ ទៅនឹងគោលការណ៍ និងបញ្ញត្តិនានានៃវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ វាក្យខណ្ឌ ឃ និង វាក្យខណ្ឌ ង នៃមាត្រានេះ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានទិន្នន័យដែលមានស្រាប់នៅក្នុង ដៃខតយក្រោមលក្ខខណ្ឌច្បាស់លាស់ ។

ជ- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវ ចេញប្រកាសកំណត់នូវរាល់បញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់តម្លៃគិតពន្ធតម្លៃ ។

មាត្រា ២២.-

តម្លៃគិតពន្ធតម្លៃនៃទំនិញនាំចេញ គឺជាតម្លៃទំនិញនៅចំណុចនាំចេញ ។

តម្លៃគិតពន្ធតម្លៃនេះមិនត្រូវកំណត់ដោយត្រូវប្លែកថ្ងៃពីកំណត់តម្លៃទំនិញរួមទាំងរាល់ តំណាយទៅអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ ដែលត្រូវបង់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការនាំចេញរហូតដល់ព្រំដែន លើកលែង អាករនាំចេញ អាករក្នុងប្រទេស និងបន្ទុកប្រហាក់ប្រហែលដែលអ្នកនាំចេញបានបង់និង មានបង្កាន់ដៃ ។

មាត្រា ២៣.-

តម្លៃគិតពន្ធតម្លៃនៃទំនិញនាំចូល និងទំនិញនាំចេញត្រូវប្រកាសជាប្រាក់រៀល ។

ប្រសិនបើតម្លៃគិតពន្ធតម្លៃ ត្រូវបានបង្ហាញជារូបិយវត្ថុផ្សេងពីរូបិយវត្ថុកម្ពុជា អត្រា ប្តូរប្រាក់ដែលត្រូវអនុវត្ត គឺជាអត្រាដែលកំណត់ដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។ ប៉ុន្តែបើពោះ អត្រាប្តូរប្រាក់ដែលមិនមានកំណត់ក្នុងតារាងអត្រាប្តូរប្រាក់របស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា រដ្ឋបាលគយអាចកំណត់បាន ។

អត្រាប្តូរប្រាក់ដែលត្រូវអនុវត្ត គឺជាអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលប្រើនៅក្នុងថ្ងៃចុះបញ្ជីការ ប្រើប្រាស់ទំនិញ ។

អត្រាប្តូរប្រាក់ត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈដោយរដ្ឋបាលគយ ។

មាត្រា ២៤.-

បុគ្គល អ្នកនាំចូល ឬ ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនដែលមិនពេញពិធីពោះហេតុផល ឬ ភាពត្រឹមត្រូវនៃការកំណត់ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត ឬ តម្លៃគិតពន្ធគយដែលបានផ្តល់ជូនក្នុងប្រវេសន៍ ដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ ក និងកថាខណ្ឌ ខ មាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ អាចជំទាស់ទៅនឹងការសម្រេចនេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ក្នុងរយៈពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលប្រតិវេទករបានទទួលប្រវេសន៍ពីការកំណត់ឡើងវិញនូវចំណាត់ថ្នាក់តាមតារាង ដើមកំណើត ឬ តម្លៃគិតពន្ធគយនេះ ។

នៅក្នុងករណីដែលតម្លៃគិតពន្ធគយគឺជាកម្មវត្ថុនៃការតវ៉ា ទំនិញត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញពីគយដោយគ្មានការបង់ប្រាក់ពន្ធ និងអាចរកឡើយ ប្រសិនបើអ្នកនាំចូលតម្កល់នូវនិមុត្តិធានាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីធានាប្រាក់ពន្ធ និង អាគរ ។

នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការជំទាស់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ក្នុងរយៈពេលហុកសិប (៦០) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការជំទាស់ត្រូវបានទទួល ។ បើមិនដូច្នោះទេ ការជំទាស់នឹងត្រូវចាត់ទុកថា បានយល់ព្រម ហើយនិមុត្តិធានាត្រូវប្រគល់ជូនវិញ ។

បុគ្គលណា ដែលជំទាស់ទៅនឹងការសម្រេចរបស់នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ អាចធ្វើការតវ៉ាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅគណៈកម្មាធិការតារាងពន្ធគយបាន ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការតារាងពន្ធគយ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

អ្នកនាំចេញ ឬ អ្នកនាំចូល មានសិទ្ធិធ្វើការតវ៉ាទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ជំទាស់នឹងការសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការតារាងពន្ធគយក្នុងរយៈពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលបានទទួលនូវសេចក្តីជូនដំណឹងពីការសម្រេចនេះ ។

20/07

ជំពូកទី ៤

ការលើកលែង ការលើកលែងជាភាគ និង

ការបង្ខំលសនវិញ្ញាណទុក្ខ និងអាករ

មាត្រា ២៥.-

ទំនិញដែលចូលក្នុងដែនគយសម្រាប់ធុងកាត់ ឬ ផ្ទេរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន មិនត្រូវ
ជាប់ពន្ធ និងអាករនាំចូលឡើយ ។

មាត្រា ២៦.-

ការលើកលែងពន្ធនិងអាករនាំចូលត្រូវអនុញ្ញាតផ្តល់ដូចចំពោះការនាំចូល :

ក- ទំនិញសម្រាប់បេសកកម្មការទូត ឬបេសកកម្មក្នុងស៊ុលបរទេស អង្គការ
អន្តរជាតិ និងភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសរបស់រដ្ឋាភិបាលផ្សេងទៀត ដើម្បីប្រើ
ប្រាស់ក្នុងការិយកិច្ចនៃមុខងារជាផ្លូវការ ដោយមានការបញ្ជាក់ពីប្រធានបេសកកម្ម និងពី
ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ។

ខ- ទំនិញសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គលិកផ្លូវការនៃបេសកកម្មនិងអង្គ-
ការ ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងវាក្យខណ្ឌ ក ថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ។ ការអនុវត្តនូវ
វាក្យខណ្ឌនេះ និងវាក្យខណ្ឌ ក ថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវផ្អែកលើគោលការណ៍ច្បាប់
អន្តរជាតិ និងគោលការណ៍បដិការវាចារដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ។

គ- ទំនិញមានដើមកំណើតកម្ពុជា ឬទំនិញនាំចូលដែលបានបង់ពន្ធ និងអាករ
រួច ដែលចេញពីដែនគយហើយត្រូវនាំចូលត្រឡប់ពីបរទេសអភិវិញ ដោយពុំមានការ
បង្កើតថ្មី ។

ឃ- ទំនិញដែលត្រូវលើកលែងពន្ធ និងអាករក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត
របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ង- ទំនិញជាអំណោយសម្រាប់មនុស្សធម៌ទំនិញសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ និង
វិទ្យាសាស្ត្រ ទំនិញគំរូ និងទំនិញតាំងពីរណ៍ដែលគ្មានតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម

៣/១៤ .

*

មជ្ឈមណ្ឌលដែលមានសាកសពមនុស្ស និងទំនិញផ្សេងទៀត ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទំនិញនាំចូលដែលត្រូវលើកលែងពន្ធ និងអាករក្រោមបញ្ញត្តិកថាខណ្ឌទី ១ នៃ
មាត្រានេះ មិនអាចត្រូវបានលក់ ផ្ទេរ បង្វែរទៅប្រើប្រាស់ឡើយ ឬ ចោះបង់ចោលដោយ
គ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពីរដ្ឋបាលតយឡើយ ។

ទំនិញដែលមានតម្លៃ និងបរិមាណច្បាស់លាស់មួយចំនួន កំណត់ដោយប្រកាស
របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលនាំចូលដោយអ្នកដំណើរ អ្នកបម្រើការ
តាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងជនទាំងឡាយដែលឆ្លងកាត់ព្រំដែនត្រូវលើកលែងពន្ធ និង
អាករនាំចូល ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចពេញប្រកាសកំណត់បាននូវបញ្ញត្តិខា-
នាដែលពាក់ព័ន្ធចំពោះទំនិញដូចមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ ក វាក្យខណ្ឌ ខ វាក្យខណ្ឌ គ វាក្យ-
ខណ្ឌ ឃ និងវាក្យខណ្ឌ ង ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ដោយរួមទាំងការលក់ ការផ្ទេរ
ការបង្វែរ និងការចោះបង់ចោល ក្រោមបញ្ញត្តិកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២៨.-

ការលើកលែងជាភាគនៃពន្ធ និងអាករនាំចូល អាចនឹងផ្តល់ជូនបានចំពោះការនាំ
ចូល :

ក-ទំនិញ និងសម្ភារៈដែលមានចែងដោយច្បាប់ផ្សេងទៀតរបស់ព្រះរាជា-
ណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ- ពូជដំណាំ និងពូជសត្វសម្រាប់កសិកម្ម ទំនិញដែលនឹងត្រូវទទួលការជួស
ជុល ការកែច្នៃ ឬ ពិសោធន៍ ទំនិញដែលបាននាំចូលវិញតាមសភាពដើម ទំនិញដែលនាំ
ចូលដោយរដ្ឋាភិបាលបើស្បែកប្រយោជន៍សាធារណៈ ទំនិញនាំចូលសម្រាប់បបប្រវេសន៍
កាលិក និងទំនិញផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ទំនិញដែលនាំចូលក្រោមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនអាចត្រូវបានលក់ ផ្ទេរ បង្វែរ ឬ
ចោះបង់ចោលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពីរដ្ឋបាលតយបានឡើយ ។

22/96

*

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នូវបញ្ញត្តិនានា ដែលពាក់ព័ន្ធចំពោះទំនិញម្ហូបមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា នេះរួមទាំងការលក់ ការផ្ទេរ ការបង្វែរ និងការបោះបង់ចោលក្រោមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះផង ។

មាត្រា ២៨.-

រដ្ឋបាលគយអាចផ្តល់បាននូវការបង្វិលសងវិញទាំងស្រុង ឬ ភាគខ្លះនូវពន្ធ និង អាករនាំចូលដែលបានបង់រួចចំពោះ :

ក- ការបង់លើសដោយប្រការណាមួយ រាប់បញ្ចូលទាំងករណីដែលបណ្តាល មកពីការកំនត់ទ្រទ្រង់រដ្ឋបាលផង ។

ខ- ទំនិញនាំចូលដែលនៅមុនពេលអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញពីគយត្រូវបានលុប ឃើញថា គឺជាផង បែកចាក់ខូចខាត គុណភាពទាប និងទំនិញនាំចេញទៅវិញ ឬ បំផ្លាញ ចោល ក្រោមការគ្រប់គ្រង ឃ្នាំមើលរបស់គយ ទោះបីនៅក្រោយពេលអនុញ្ញាតឱ្យយក ចេញពីគយរួចហើយក៏ដោយ ។

គ- ការបង់លើសដែលបានរកឃើញតាមរយៈសេចក្តីសម្រេចរបស់រាជ្យាធរ កទ្ទលបន្តគម្រោះស្រាយការពារប្រតិបត្តិការក្នុងក្រុងមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះ ឬ ដោយតុលាការ មានសមត្ថកិច្ច ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចេញប្រកាសស្តីពីការបង្វិលសងវិញដែល បានរៀបរាប់ខាងលើ និងការបង្វិលសងវិញ ដោយមូលហេតុផ្សេងទៀតរួមទាំងការកម្រិត ពេលវេលាផងដែរ ។

ជំពូកទី ៥

ប្រតិវេទន៍គយ និងការទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករ

មាត្រា ២៩.-

រាល់ទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល ទោះជាជាប់ពន្ធ និងអាករក្តី ឬ ត្រូវបានលើកលែង ទំនិញទាំងនោះត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើប្រតិវេទន៍គយ ។

មាត្រា ៣០.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញប្រកាសពាក់ព័ន្ធនឹង :

- ទម្រង់ ខ្លឹមសារ និងសុពលភាពនៃប្រតិវេទន៍ និងឯកសារគយ
- ការកម្រិត ការផ្ទៀងផ្ទាត់ និង ការចុះបញ្ជីប្រតិវេទន៍គយ
- ការកែប្រែ ការបន្ថែម និងការលុប ឬ ប្តូររដ្ឋប្រតិវេទន៍ និង ឯកសារគយ
- ការបែងចែក និងគ្រប់គ្រងត្រួតពិនិត្យ ប្រតិវេទន៍ និងឯកសារគយ ។

មាត្រា ៣១.-

ទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូលត្រូវប្រកាសដោយម្ចាស់ទំនិញ ឬ ដោយបុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបំពេញបែបបទគយក្នុងនាមម្ចាស់ទំនិញ ។

មាត្រា ៣២.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចចេញប្រកាសផ្តល់ ឬដកមកវិញនូវការអនុញ្ញាតបាន ចំពោះបុគ្គលណាមួយជាដើមសាគយ និងកំណត់នូវទីតាំងដែលការអនុញ្ញាតនោះមានសុពលភាព និងលក្ខខណ្ឌ ឬ លក្ខណៈសម្បត្តិទានសម្រាប់ការអនុញ្ញាតនេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចបង្កើតគណៈកម្មាធិការមួយបានសម្រាប់ផ្តល់យោបល់លើការអនុញ្ញាតនេះ និងរាល់បញ្ហាទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដើមសាគយ ។

ការអនុញ្ញាតជាដើមសាគយ ត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់ជនម្នាក់ៗ ។ ប្រសិនបើជាការស្នើសុំរបស់នីតិបុគ្គល ការអនុញ្ញាតនឹងត្រូវផ្តល់ជូននីតិបុគ្គលនោះ និងជនដែលទទួលសិទ្ធិជាតំណាង ។

ការបដិសេធ ការដកមកវិញនូវការអនុញ្ញាតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬ ជារាជិន្យ្រយ័ត្នជាដើមសាគយពុំត្រូវបានផ្តល់នូវសំណង ឬ ជម្ងឺចិត្តអ្វីឡើយ ។

ដើមសាគយដែលបានអនុញ្ញាត អាចត្រូវបានផ្តល់និម្មត្តិទានពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនតាមទម្រង់ និងលក្ខណៈគ្រប់គ្រងដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

បុគ្គលណាដែលគ្មានវិជ្ជាជីវៈជាដើមសាគយ អាចបំពេញប្រតិវេទន៍គយបានសម្រាប់

24/12

៥

អាជីវកម្មខ្លួន ។

បុគ្គលដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះអាចទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចេញទំនិញពីគយសម្រាប់អ្នកដទៃ ។ ការអនុញ្ញាតនេះត្រូវបានផ្តល់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយអាចដកហូតវិញបានសម្រាប់ប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញដោយឡែកមួយចំនួន ។

មាត្រា ៣៤.-

ពន្ធ និងអាករនាំចូលត្រូវរកណនាដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានអត្រាពន្ធ ឬ អាករ ជាធរមាននៅថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិបត្តិការ ។

ពន្ធ និងអាករនាំចូលត្រូវរកណនាដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាន ពន្ធគិតតាមតម្លៃ ឬ ពន្ធគិតតាមឯកតា ។

មាត្រា ៣៥.-

អ្នកនាំចូល ឬ ម្ចាស់ទំនិញត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចូល ។
ក្នុងករណីដែលអ្នកនាំចូល ឬ ម្ចាស់ទំនិញមិនត្រូវបានរកឃើញ ភ្នាក់ងារជើងសាកល្បងត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចូល ។

ក្នុងករណីសន្តិសុខធានា ឬ សន្តិសុខមានដែនកំណត់ ប្រតិបត្តិការនៃសន្តិសុខនេះ ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ អាករ និងកម្រៃផ្សេងៗដោយមិនទាន់គិតដល់តោសតណ្ហផ្សេងទៀតវិញរកត្រូវទទួល រក្សាដល់ទំនិញត្រូវបាននាំចេញទៅវិញនាំចូលបណ្តោះអាសន្ន នាំចូលដើម្បីលើកប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេស បង្វែរទៅទីកន្លែងសន្តិសុខផ្សេងទៀត ឬ បំផ្លាញចោលដោយមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយ ។

នៅក្នុងករណីមាត្រា ២៦ និងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើលក្ខន្តិកៈនៃការលើកលែងពន្ធ និងអាករនាំចូលមិនត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធនិងអាករនាំចូលជាបន្តបន្ទាប់របស់បុគ្គលដែលបានទទួលការលើកលែងពន្ធ និងអាករនាំចូល

នឹងត្រូវបានរកឃើញបុគ្គលនោះ បន្តកនេះត្រូវទ្វាក់ទៅលើបុគ្គលដែលកាន់កាប់

និងណាដែលជាអ្នកកាន់កាប់ទំនិញនាំចូលនាពេលដែលមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនចូល

ក្នុងដែនគយ រាប់បញ្ចូលទាំងប្រតិបត្តិការមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនផង ជននោះជាអ្នកទទួល
ខុសត្រូវលើពន្ធ និងអាករនាំចូលនៃទំនិញនោះ ។

មាត្រា ៣៦.-

អ្នកនាំចេញ ឬម្ចាស់ទំនិញត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចេញ ។

ក្នុងករណីដែលអ្នកនាំចេញ ឬ ម្ចាស់ទំនិញមិនអាចត្រូវបានរកឃើញដើម្បីសាកល
ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចេញ ។

ក្នុងករណីសន្និធិពិភពលោកអានុ និងសន្និធិពិភពមានដែនកំណត់ ប្រតិបត្តិការនៃ
សន្និធិទាំងនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធ និងអាករនាំចេញ ។

ជំពូកទី ៦

ការបង់ប្រាក់ពន្ធ និងអាករនាំចូល និងនាំចេញ

ការប្រមូលបំណុល និងនិម្មត្តិវិធាន

មាត្រា ៣៧.-

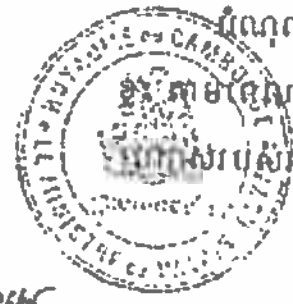
ពន្ធ និងអាករនាំចេញ និងនាំចូល ព្រមទាំងកម្រៃមានការអនុញ្ញាត ការពិន័យ ការ
ប្រាក់ ឬ ទោសទណ្ឌដែលត្រូវជាប់ក្រោមច្បាប់នេះ និងច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា ត្រូវបង់នៅកន្លែង តាមរបៀប និង ពេលវេលាកំណត់ ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ពន្ធ និងអាករដែលត្រូវបង់សម្រាប់មុនទំនិញនីមួយៗក្នុងប្រតិវេទន៍គយតែមួយ
ត្រូវគិតជាប្រាក់រៀលដោយពិបាកដល់ខ្លួនវាយចិតបំផុត ។

បង្កាន់ដៃត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់រាល់ការចំណាយដែលបានបង់ ។

មាត្រា ៣៨.-

បំណុលដែលជំពាក់ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះហើយពុំបានបង់ទាំងស្រុង ឬភាគ
នៃបំណុលដែលជំពាក់ ត្រូវជាប់ការប្រាក់ពន្ធនៃទំនិញនោះទៅតាមអត្រាដែលកំណត់ដោយ
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

Handwritten signature or mark.

Handwritten mark or symbol.

មាត្រា ៣៩.-

រដ្ឋបាលគយមានបុព្វសិទ្ធិខាងទាមទារយកទំនិញ និងម្រល្យសម្បត្តិរបស់ឥណទាន
ដែលជំពាក់ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤០.-

នីតិវិធីនៃការប្រមូល និងការលុបចោលនូវបំណុល ដែលមិនអាចប្រមូលបានត្រូវ
ផ្អែកលើបញ្ញត្តិ និងច្បាប់នានាជាធរមាន ។

មាត្រា ៤១.-

និម្មិត្តធានាដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ អាចត្រូវប្រើប្រាស់ម្តង ឬ ក្រើនម្តងដែលអាច
មានទម្រង់ជាសាច់ប្រាក់ ការធានា ឬ ជាលិខិតុបករណ៍ផ្សេងទៀតបាន ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង
សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចចេញប្រកាសកំណត់ បាននូវបញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនិម្មិត្តធានា
នេះ ។

មាត្រា ៤២.-

នាយកដ្ឋានគយនិងរដ្ឋាកររាជធានីភ្នំពេញអាចបន្តកន្លែងនិម្មិត្តធានាដែលបានតម្កល់សម្រាប់
ធានាលើការនាំចេញ ឬការនាំចេញបន្តនូវទំនិញខ្លះ ក្រោយពីមានការជូនសំអាងដែលកំណត់
ជា ទំនិញទាំងនេះពីត្រូវបាននាំចេញ ឬ នាំចេញបន្តទៅវិញមែន ។

ជំពូកទី ៧

សន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន និងកណ្តាគរគយមានដែនកំណត់

មាត្រា ៤៣.-

សន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន គឺសំដៅលើសន្និធិទំនិញ ដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ
គយ នៅទីកន្លែងដែលបានទទួលការអនុញ្ញាត ដើម្បីរង់ចាំការបំពេញបែបបទបណ្តេញ
ទំនិញពីគយ ។

អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ប្រតិបត្តិការទីកន្លែងសន្និធិគយបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវសម្រេចដោយ
មន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ អាជ្ញាប័ណ្ណនេះ កំណត់នូវលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ម្ចាស់

*

កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិការរាប់បញ្ចូលទាំងទីតាំង សំណង់ គម្រោងអគារ ឌីជីថលសម្រាប់ពាក់
បែង និងគ្រប់គ្រង ។

ចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងទីកន្លែងសន្និធិតយបណ្តោះអាសន្ន រាប់បញ្ចូលទាំងថ្លៃថែទាំ
និងជួសជុលជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិការ ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬប្រតិបត្តិការទីកន្លែងសន្និធិតយបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវធានាដោះស្រាយ
ជូនទីកន្លែងសមរម្យ គ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនយកកម្រៃជូនមជ្ឈតយ ដើម្បីបំពេញការងារដូច
មានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់បានគ្រប់ករណីទាំង
ឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងសន្និធិតយបណ្តោះអាសន្នរាប់បញ្ចូលទាំងឌីជីថល ឌីមុត្តិធានា តម្រូវការ
ព័ត៌មាន រយៈពេលសន្និធិ និងប្រភេទទំនិញ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសន្និធិ និង ពិស័យលើ
ការធ្វើសន្និធិសរុបរយៈពេលកំណត់ ។

មាត្រា ៤៤.-

ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ គឺជាទីកន្លែងដែលទំនិញត្រូវបានដាក់ សម្រាប់រយៈ
ពេលជាក់លាក់មួយ ស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតយ ដោយមានបញ្ជាក់ពីពេលវេលា
ច្បាស់លាស់ ។

ការដាក់ទំនិញក្នុងភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ត្រូវបានល្អិតបង្កើត អាករ
និងការដាក់ពន្ធកំណត់ដែលទំនិញទាំងនោះត្រូវជាប់ ។

ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់មានបីប្រភេទ :

ក-ភណ្ឌាគារសាធារណៈ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋ-
កិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចធ្វើប្រតិបត្តិការយោធភ្នាក់ងាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ យោធបុគ្គល
ណាមួយបាន ។ ភណ្ឌាគារនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្តល់សេវាដល់បុគ្គលទាំងឡាយ
ដែលមានសិទ្ធិធ្វើសន្និធិទំនិញ ។

ខ-ភណ្ឌាគារឯកជន ដែលត្រូវបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតដោយនាយកទីចាត់ការ
កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិការ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយឡែក ដោយបុគ្គលណាម្នាក់សម្រាប់ធ្វើសន្និធិទំនិញ
ដើម្បីការប្រើប្រាស់ដោយឡែក រាប់បញ្ចូលទាំងប្រតិបត្តិការអគារលក់ទំនិញរួចរាល់ ។

2445

ក - ភណ្ណាគារពិសេស គឺជាប្រភេទភណ្ណាគារដែលទទួលបានសិទ្ធិពីនាយកទី
ចាត់ការតយ និងរដ្ឋាករ សម្រាប់រក្សាប្រភេទទំនិញគ្រោះថ្នាក់បិទបាំងដល់តុលាការទំនិញ
ដទៃទៀត ឬ អាចត្រូវការទឹកនៃឯកសារសម្រាប់រក្សាទំនិញទាំងនោះ ។

អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ភណ្ណាគារតយមានដែនកំណត់ ត្រូវកំណត់ដូរលក្ខណៈសម្រាប់
ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ និងប្រតិបត្តិករ រាប់បញ្ចូលទាំងទីតាំង សំណង់ គម្រោងអគារ ឌីជីវីសម្រាប់
ចាក់ចែង និងគ្រប់គ្រង ។

ចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ណាគារតយមានដែនកំណត់ រាប់បញ្ចូលទាំងថ្លៃថែទាំ និង
ជួសជុលជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិករ ។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឬ ប្រតិបត្តិករភណ្ណាគារតយមានដែនកំណត់ ត្រូវធានាដោះស្រាយ
ជូនទឹកនៃឯកសារគ្រប់គ្រាន់ ដោយមិនយកកម្រៃជូនមន្ត្រីតយ ដើម្បីបំពេញការងារដូច
មានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់គ្រប់ករណីទាំងឡាយ
ពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ណាគារតយមានដែនកំណត់ រាប់បញ្ចូលទាំងឌីជីវី ទិមុត្តិធានា គម្រូវការ
ព័ត៌មាន រយៈពេលសន្និធិ និងប្រភេទទំនិញដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសន្តិធិបាន ។

មាត្រា ៤៥.-

ប្រតិបត្តិករភណ្ណាគារតយមានដែនកំណត់ ត្រូវបង់ពន្ធ និងអាករនានា លើទំនិញ
ដែលតាមដាក់នៅក្នុងភណ្ណាគារ ក្នុងករណីដែលបរិមាណ និងតុលាការខុសពីមានចែងក្នុង
ប្រតិបត្តិករភណ្ណាគារតយ ដោយមិនទាន់កំណត់ដល់ទោសទណ្ឌដែលអាចកើតមាន ។ ប្រសិន
បើជាទំនិញជាប់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ការនាំចូលប្រតិបត្តិករភណ្ណាគារត្រូវតែបង់ពន្ធដែរនូវចំនួន
ទឹកត្រាក់ស្មើនឹងតម្លៃទំនិញដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទណ្ឌដែលអាចកើតមានបាន ។

នាយកទីចាត់ការតយ និងរដ្ឋាករ អាចអនុញ្ញាតបាន ក្រៅពីការនាំចេញទៅវិញឱ្យ
បំផ្លាញចោលនូវទំនិញដែលខូចខាតនៅក្នុងភណ្ណាគារតយក្នុងលក្ខណៈសំណង់ ដែលសំណល់ពី
ការវិវត្តនេះត្រូវបានបង់ពន្ធ និងអាករ ឬ ឱ្យធ្វើការបង់ពន្ធ និងអាករតាមសភាពទំនិញ
ដែលបានបំផ្លាញក្នុងមតិពោលដោះស្រាយតាមប្រកាស ។

ប្រសិនបើមានការអះអាងថា ការចាត់បង់ទំនិញដែលដាក់នៅក្នុងភណ្ណាគារតយ

29/10

✍

មានផែនការណែនាំបណ្តាលមកពីករណីប្រធានស័ក្តិ ឬមូលហេតុពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញប្រតិបត្តិករ
ភណ្ឌាការត្រូវបានលើកលែងពីការបង់ពន្ធ និង អាករ ឬ ប្រសិនបើជាទំនិញជាប់អាស័យ
ត្រូវបានរួចពីការបង់ប្រាក់ស្មើនឹងតម្លៃនៃទំនិញនេះ ។

មាត្រា ៤៦.-

ទំនិញអាចរក្សាទុកក្នុងភណ្ឌាការគយអាមេរិក រហូតដល់រយៈពេលពីរ (២)
ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចុះបញ្ជី ។

ផុតរយៈពេលកំណត់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ទំនិញត្រូវយក
ចេញពីភណ្ឌាការដោយមានការអនុញ្ញាតពីគយ ។ បើមិនដូច្នោះទេ រដ្ឋបាលគយនឹងចេញ
ប្រវេសន៍ដល់ប្រតិបត្តិករភណ្ឌាការ ដោយតម្រូវឱ្យទំនិញចេញ ។ ប្រសិនបើការតម្រូវនេះ
នៅតែគ្មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងរយៈពេលមួយ (១) ខែ ចាប់ពីថ្ងៃចេញប្រវេសន៍ ទំនិញត្រូវបាន
ចាត់ទុកជាទំនិញគ្មានការទាមទារ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់នេះ ។ រដ្ឋបាលគយ
អាចប្រមូលពន្ធ និងអាករ ដែលជំពាក់ពីនិម្មិតទិញដែលបានតម្កល់ដោយប្រតិបត្តិករភណ្ឌា-
ការ ឬ ទំនិញទាំងនោះអាចត្រូវជាក់លាក់ យោងទៅលើថ្ងៃជាសាធារណៈ ដូចមានចែងក្នុង
បញ្ជីមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ជាការលើកលែង និងលុះត្រាតែទំនិញស្ថិតក្នុងសភាពល្អ រយៈពេលកំណត់ដែល
មានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ អាចត្រូវបានពន្យារហូតដល់ដប់ពីរ (១២) ខែ
ដោយរដ្ឋបាលគយតាមការស្នើសុំរបស់ប្រតិបត្តិករភណ្ឌាការ ។

មាត្រា ៤៧.-

មន្ត្រីគយអាចធ្វើការណែនាំដែលទាក់ទងនឹងមាតិកា និងធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌទំនិញក្នុង
ភណ្ឌាការ ។ ប្រតិបត្តិករត្រូវផ្តល់ទំនិញសម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ចនេះ ។

មាត្រា ៤៨.-

ពន្ធ និងអាករទាំងមូលដែលត្រូវប្រមូល គឺជាពន្ធ និងអាករ ដែលមានជាធរមានក្នុង
ថ្ងៃចុះបញ្ជីប្រតិបត្តិករដើម្បីយកទំនិញចេញពីភណ្ឌាការគយអាមេរិក ។

មាត្រា ៤៩.-

ស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈដាក់ស្នែងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់តុលាការក្នុងពេលបំណងកែច្នៃ និងផលិតទំនិញ ។

លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិផ្ទុយពីនេះ ផលិតផលដែលដាក់ចូល ក្នុងភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ត្រូវបានល្អរពន្ធ និងអាករនាំចូល ។

នៅពេលណាទំនិញត្រូវបានបញ្ជូនពីភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់សម្រាប់ការព្រៃប្រាស់ក្នុងប្រទេស ពន្ធ និងអាករដែលបានលើកលែង ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវប្រមូលផ្តុំតាមតារាងពន្ធករ ហើយអត្រាពន្ធ និងអាករ ដែលត្រូវប្រមូល គឺជាអត្រានៅក្នុងថ្ងៃចុះបញ្ជីការប្រតិបត្តិការនៅពេលដែលទំនិញទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យយកចូលភណ្ណាគារនោះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់គ្រប់ករណីនានាពាក់ព័ន្ធនឹងភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់បាន ។

មាត្រា ៥០.-

ប្រតិបត្តិការកែច្នៃ ឬ ចំរាញ់ពេលសិលាភេរ ឬ បឺធីមនីដ ដើម្បីទទួលបានផលិតផលគេលសិលា ត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមរបបភណ្ណាគារផលិតកម្មមានដែនកំណត់ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់តមេ ។

ការល្អរពន្ធ និងអាករ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ការនាំចូលគេលសិលាភេរ ឬ បឺធីមនីដ សម្រាប់កែច្នៃដើម្បីនាំចេញ ។

លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការអនុវត្តប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

21/97

*

ជំពូកទី ៨

ឯកសារ បណ្ឌិតណនេយ្យ កំណត់ត្រា និង

ព័ត៌មានផ្សេងទៀត ស្តីពីការនាំចេញនិងនាំចូល

មាត្រា ៥១.-

បុគ្គលដែលចូលរួម ឬ ពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ និងនាំចូល ត្រូវតែរក្សាឯកសារ បណ្ឌិតណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងព័ត៌មានផ្សេងទៀត រាប់បញ្ចូលទាំងព័ត៌មានជាសណ្ឋាន អេឡិចត្រូនិកដែលត្រឹមត្រូវ និងគ្រប់គ្រាន់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ ឬ នាំចូលនោះ ។

ត្រូវរាប់បញ្ចូលក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ នូវអ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញ ជើង សាគយ ប្រតិបត្តិការកន្លែងសន្តិសុខយន្តហោះអាកាសន្ត និង ភណ្ណាគារគយមានដែនកំណត់ ប្រតិបត្តិការដឹកជញ្ជូន និងបណ្ណាភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

ឯកសារ បណ្ឌិតណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្ណាព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដូចមានចែង ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវរក្សាទុករយៈពេលយប់ (១០) ឆ្នាំ នៅទីកន្លែងកិច្ច ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៥២.-

ការអស់លើរបស់រដ្ឋបាលគយ បុគ្គលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ មានកាតព្វកិច្ចផ្តល់បង្ហាញនូវឯកសារ បណ្ឌិតណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្ណា ព័ត៌មានផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ និងនាំចូល សម្រាប់ការពិនិត្យឆែកឆេររបស់ គយ ។

ប្រសិនបើបុគ្គលដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះរារាំងមាន អ្នកតំណាង របស់បុគ្គលនោះ មានកាតព្វកិច្ចក្នុងការផ្តល់ឯកសារ បណ្ឌិតណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្ណា ព័ត៌មានផ្សេងទៀត ។

ប្រសិនបើបុគ្គលដែលមន្ត្រីគយតម្រូវ បុគ្គលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនៃមាត្រា ៥១ ឬ ៥២ នៃច្បាប់នេះ មិនផ្តល់ឯកសារតាមតម្រូវការរបស់មន្ត្រីគយ ។

2/41

ខ- ឆ្លើយរាល់សំណួរដែលត្រូវបានសួរដោយមន្ត្រីតុលាការ ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការ ទាំងឡាយដែលកើតឡើងក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

គ- បើកឱ្យដំណើរការនូវរាល់ឧបករណ៍ដើម្បីផ្តល់បង្ហាញនូវព័ត៌មានចាំបាច់ ទានាផលមន្ត្រីតុលាការតាមសំណើ ប្រសិនបើព័ត៌មានដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនៃ មាត្រានេះត្រូវបានរក្សាទុកដោយមធ្យោបាយអេឡិចត្រូនិក ឬ ឧបករណ៍ផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៥៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់តម្រូវការដោយច្បាប់ ទានាពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសារ បញ្ជីគណនេយ្យ កំណត់ត្រា និងបណ្តាព័ត៌មានផ្សេងទៀតក្រោម បញ្ញត្តិមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៩

ទំនិញគ្មានការទាមទារ

មាត្រា ៥៤.-

ទំនិញគ្មានការទាមទារនោះ គឺជា :

ក- ទំនិញរក្សាទុកក្នុងទីកន្លែងសន្និធិកយបណ្តោះអាសន្ន ឬ នៅក្នុងភណ្ឌាគារ តុលាការដែលកំណត់ ដែលប្បសរយៈពេលកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ខ- ទំនិញធ្វើតាមប្រែសំណើយើងដែលកម្រិតនៃសេចក្តីទទួលយកឬ តម្រូវឱ្យ ត្រូវបានរកឃើញនិងមិនអាចបញ្ជូនទំនិញត្រឡប់ទៅអ្នកផ្ញើវិញបាន ។

គ- ទំនិញ និងអង្កេត តាមដីកាជំនួញចុះថា អាយ័ត ដែលស្ថិតនៅក្នុងកន្លែង បញ្ជូនទំនិញពីតុលាការ ហើយម្ចាស់បានចោះបំពង់ចោលទៅលាយលើក្នុងអក្សរ ។

ប្រសិនបើម្ចាស់ទំនិញត្រូវបានស្គាល់ រដ្ឋបាលតុលាការត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់ម្ចាស់ ទំនិញគ្មានការទាមទារថា ទំនិញទាំងនោះនឹងត្រូវដាក់លក់ដោយបេញវិញជាសាធារណៈ

ស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ កាលណាពុំអាចទាមទារក្នុងរយៈពេលបុរាណ កំណត់ ក្នុងករណីពុំអាចរកម្ចាស់ឃើញ ប្រសិនបើសាធារណៈត្រូវធ្វើតាមពេល និងរបៀប

១៧៦៤

៥

ដែលនឹងកំណត់ដោយនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ដើម្បីជាការជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់
ទំនិញ ។ ក្នុងរយៈពេលបុកសិប (៦០) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃចេញប្រវេសន៍នេះ ម្ចាស់ទំនិញត្រូវ
ធ្វើការទាមទារទំនិញរបស់ខ្លួន ។ ប្រសិនបើហួសរយៈពេលនេះ ទំនិញនឹងត្រូវដាក់លក់
ដោយដេញថ្លៃជាសាធារណៈស្របតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

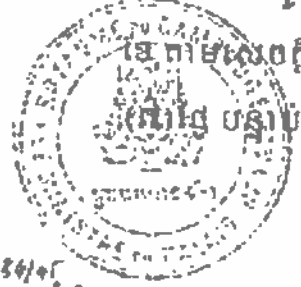
ក្នុងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ និងកថាខណ្ឌទី ៣ នៃមាត្រានេះ
ទំនិញគ្មានការទាមទារអាចអនុញ្ញាតឱ្យយកចេញពីភយបាន ក្រោយពីបានបង់ពន្ធ អាករ
និងកម្រៃផ្សេងៗ និងទោសទណ្ឌនានា រួមទាំងលក្ខខណ្ឌកម្រិតកំណត់ទាំងឡាយត្រូវបាន
បំពេញរួច ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់ករណីដែលទំនិញ
គ្មានការទាមទារអាចត្រូវបិទជាបណ្តោះអាសន្ន លក់ដោយដេញថ្លៃជាបន្ទាន់ ត្រូវបោះបង់ចោល
ឬត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រយោជន៍សាធារណៈផ្អែកតាមលក្ខណៈ ឬ តម្លៃទាបនៃទំនិញដោយ
ធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនម្ចាស់ទំនិញ ឬ ចេញប្រវេសន៍សាធារណៈ
ប្រសិនបើរកម្ចាស់ពុំឃើញ ។

មាត្រា ៥៥.-

ការលក់ទំនិញគ្មានការទាមទារ ត្រូវដាក់លក់ដោយដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។
នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ អាចកំណត់ថ្ងៃអប្បបរមាបានសម្រាប់ទំនិញដែល
ត្រូវដាក់លក់ដោយដេញថ្លៃ ។ ប្រសិនបើទំនិញមិនអាចត្រូវលក់បានតាមថ្ងៃនេះទេ នាយក
ទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ អាចកំណត់ថ្ងៃអប្បបរមាថ្មីមួយ ឬ សុំការសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង
សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីបោះបង់ចោល ឬ ទុកប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលប្រយោជន៍
សាធារណៈ ។

ផលបានមកពីការលក់ត្រូវទូទាត់សងប្រាក់ពន្ធ និងអាករ ដែលមិនទាន់បានបង់
កម្រៃ និងបន្ទុកផ្សេងៗ និងពិណាយរៀបចំការដាក់លក់ ដោយដេញថ្លៃ ។ ម្ចាស់ទំនិញអាច
ទាមទារយកទូរទឹកប្រាក់នៅសល់ក្រោយពីការទូទាត់នេះតាម ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយ (៦)
ខែ តាមសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់រដ្ឋបាលគយ ដែលត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរង្វង់រយៈពេលប្រាំពីរ
(៧) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការលក់ដោយដេញថ្លៃ ។ ហួសរយៈពេលកំណត់នេះ ប្រសិនបើមិនមាន

ការទាមទារយកទឹកប្រាក់នេះទេ នឹងក្លាយជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ។

ជំពូកទី ១០

សិទ្ធិអំណាច និង កាតព្វកិច្ច

មាត្រា ៥៦.-

មន្ត្រីតុលាការមានសិទ្ធិអំណាចដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះនៅក្នុងវង់អំណាចតុលាការ ។ ក្នុងករណីដែលទំនិញត្រូវបានកំណត់ក្រោមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ សិទ្ធិអំណាចរបស់មន្ត្រីតុលាការត្រូវគ្របដណ្តប់ទៅទូទាំងដែនតុលាការ ។

ចំពោះទំនិញនាំចេញ ឬ នាំចូល មន្ត្រីតុលាការមានសិទ្ធិអំណាចដូចតទៅ :

ក- ពិនិត្យទំនិញ ហើយបើក ឬ បញ្ជាឱ្យបើកកញ្ចប់ណាមួយ ឬ កុងតឺន័រទំនិញនិងអាចដកយកទំនិញបាន តាមចំនួនសមស្របសម្រាប់ការពិនិត្យ ។

ខ- ឃាត់ បញ្ឈប់ រឿង ចូល និងត្រួតពិនិត្យដែកនេរ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញណាមួយ និងបញ្ជាឱ្យនាំមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញនោះទៅការិយាល័យតុលាការ ឬ ទីកន្លែងសមរម្យផ្សេងទៀតដើម្បីការព្រឹត្តិការព្រឹត្តិការពិនិត្យដែកនេរ ។

គ- ដែកនេរលំនៅស្ថានឯកជន ឬ ទីកន្លែងពុទ្ធិកិច្ច ដើម្បីប្រមូលភស្តុតាង ឬឃាត់ទុកទំនិញជាបណ្តោះអាសន្ន តាមបទបញ្ញត្តិ និងច្បាប់នានានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្នុងករណីមានការសង្ស័យដែលមានមូលដ្ឋានគួរឱ្យកុកពិត បានជាមានការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ឃ- ត្រួតពិនិត្យអត្តសញ្ញាណជនណាមួយដែលចូល ចេញដែនតុលាការ ឃាត់ បញ្ឈប់សួរ និងដែកនេរជននោះ ប្រសិនបើមន្ត្រីតុលាការសង្ស័យថា ជននោះមានលាក់ទំនិញ ឬ របស់អ្វីផ្សេងទៀតនៅជុំវិញខ្លួននិងនៅក្នុងខ្លួនរបស់គេ ដែលអាចជាភស្តុតាងនៃការរំលោភច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ចំណាយលើការត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងវាស្សខណ្ឌ ក និងវាស្សខណ្ឌ ខ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់ ឬ អ្នកទទួលកាន់កាប់ទំនិញ ឬ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន

35/66

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នីតិវិធីសម្រាប់ការ
ធ្វើអធិការកិច្ច និងការត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៥៧.-

តាមពេលវេលាដែលច្បាប់អនុញ្ញាត មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិចូលក្នុងទីតាំង ឬ ទីកន្លែង
ដែលរក្សាទុកឯកសារដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ហើយមានសិទ្ធិធ្វើសវនកម្ម
ឬពិនិត្យឯកសារឯកសារទាំងនោះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចចម្លងការដោយឡែក ឬភាពត្រឹម
ត្រូវ និងអាចទទួលយកបាននៃប្រព័ន្ធកត់ត្រាដោយដៃ ឬ ប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ដែលនៅក្នុង
ប្រព័ន្ធនោះ ឯកសារទាំងនេះត្រូវបានបង្កើត និងរក្សាទុក ។

មន្ត្រីគយអាចធ្វើអធិការកិច្ចបានលើឯកសារ កំណត់ត្រា និងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ឬ
ទ្រព្យសម្បត្តិ កិច្ចដំណើរការ ឬ កិច្ចការផ្សេងទៀត ដែលមន្ត្រីគយយល់ថាចាំបាច់ និងពាក់
ព័ន្ធនឹងគោលដៅនៃការប្រមូលពន្ធ និង អាករក្រោមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ សម្រាប់អនុវត្តតាម
គោលបំណងបំពេញនូវភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីគយ ឬ ក្នុងគោលបំណងនៃការប្រមូលព័ត៌មាន
ដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ ។

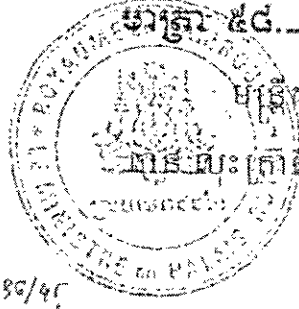
មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិចេញ និងចូលទៅគ្រប់ទីតាំង កន្លែង អគារ និង ទីកន្លែងនានា
ព្រមទាំងមានសិទ្ធិឯកសារ ឯកសារ កំណត់ត្រា និងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ទោះបីជាស្ថិតក្រោម
ការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ របស់អ្នកទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណ អ្នកនាំចេញ ឬ អ្នកនាំចូល ឬ បុគ្គល
ណាផ្សេងទៀត ។

មន្ត្រីគយអាចដកស្រង់ព័ត៌មាន ឬ ថតចម្លងនូវកំណត់ត្រា ឬ ឯកសារនានាដកហូត
យកដោយមានកំណត់ហេតុនិងរក្សាទុកឯកសារដែលបានបង្ហាញពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រកាស
ណាមួយ ឬ តាមតម្រូវការនៃច្បាប់នេះ ដោយគ្មានជាប់បន្ទុកចំណាយអ្វីឡើយ ។

តាមសំណើរបស់ជនដែលកាន់កាប់ឯកសារ មន្ត្រីគយត្រូវផ្តល់ដល់ជននោះនូវឯក-
សារថតចម្លងត្រឹមត្រូវដោយមានការបញ្ជាក់ពីរដ្ឋបាលគយ ។

មាត្រា ៥៨.-

មន្ត្រីគយដែលបានសច្ចាប្រណិធាន អាចបំពេញមុខងារជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌
បានលុះត្រាតែសាមីខ្លួន បានទទួលនីតិសម្បទាពីអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

មន្ត្រីគយដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជានគរ បាលយុត្តិធម៌ត្រូវធ្វើ និងចុះហត្ថលេខា លើកំណត់ហេតុបទល្មើសគយតាមដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

នៅពេលបំពេញបេសកកម្មស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសគយ មន្ត្រីគយ ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និងត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន ពាក់សញ្ញាសម្គាល់ ពាក់ ឋានន្តរសក្តិ លើកលែងតែមានការណែនាំដោយឡែកពីនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ។

សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងឋានន្តរសក្តិរបស់មន្ត្រីគយត្រូវ កំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៩.-

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិកាន់ និងប្រើប្រាស់អាវុធក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ចតាមកាលៈទេសៈ ដូចតទៅ :

- សម្រាប់ការពារខ្លួនស្របច្បាប់
- បើពុំអាចឃាត់ បញ្ឈប់ មធ្យោបាយផឹកផ្សិត ដែលសង្ស័យថា ពាក់ព័ន្ធនឹងការ រត់ពន្ធ ឬសកម្មភាពល្មើសផ្សេងទៀត ដែលអ្នកបើកយានយន្តព្រមឈប់តាមការបញ្ជាឱ្យឈប់
- សម្រាប់ហេតុផលផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិ និង ច្បាប់នានានៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

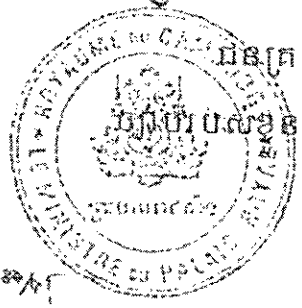
អាវុធដែលមន្ត្រីគយ និងរដ្ឋាករ ប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការបំពេញភារកិច្ចត្រូវ បានបំពាក់ និងគ្រប់គ្រងដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៦០.-

មន្ត្រីគយដែលបានសច្ចាប្រណិធានមានលក្ខណៈសម្បត្តិជានគរ បាលយុត្តិធម៌អាច សម្រេចឃាត់ខ្លួនបានក្នុងរយៈពេលសែសិបប្រាំបី (៤៨) ម៉ោងយ៉ាងយូរ ដោយអនុវត្តស្រប តាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៦១.-

ជនគ្រប់រូបមិនត្រូវបង្កឧបសគ្គ ឬ ធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់មន្ត្រីគយក្នុងការប្រើអំណាចស្រប ច្បាប់របស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

✱

មាត្រា ៦២.-

អ្នកបើកបរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ក្នុងការធ្វើចលនាមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ខ្លួន ត្រូវគោរពតាមបញ្ជារបស់មន្ត្រីតយ ។

មន្ត្រីតយអាចប្រើប្រាស់ហិក្ខារសមស្រប ដើម្បីឃាត់បញ្ឈប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន កាលបើអ្នកបើកបរមិនឈប់តាមការបញ្ជាឱ្យឈប់ ។

នៅពេលមានការស្នើសុំអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នគរបាល និង យោធា ត្រូវជួយជា បន្ទាន់ដល់មន្ត្រីតយក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៣.-

មន្ត្រីតយមិនត្រូវចូលរួមក្នុងសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម តាមរបៀបពាក់ព័ន្ធ ឬ ទំនាស់ ជាមួយនឹងភារកិច្ចផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។

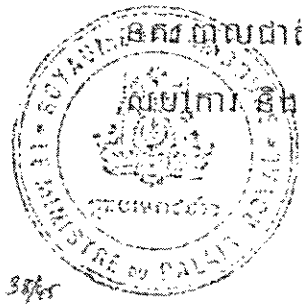
ព័ត៌មានដែលទទួលបានដោយមន្ត្រីតយនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង ឬ ការអនុវត្តច្បាប់ នេះអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់តែគោលបំណងដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ លើកលែងតែ មានការអនុញ្ញាតដោយស្របច្បាប់ ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦៤.-

មន្ត្រីតយដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសលើច្បាប់នេះនិងបណ្ឌិត្តិផ្សេងទៀត នឹងត្រូវទទួល ការផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា ៦៥.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់លក្ខខ័ណ្ឌនានាពាក់ ព័ន្ធនឹងការផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីតយដែលមានស្នាដៃ និងដល់បណ្ឌិត្តិមាន សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ រាប់បញ្ចូលទាំងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កង នគរបាលជាតិ អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ព្រមទាំងជនទាំងឡាយណាដែលបានចូលរួម សម្របសម្រួល និងគាំទ្រដល់រដ្ឋបាលតយក្នុងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៦._

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ននូវទំនិញ និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែល ចូលរួមក្នុងការរំលោភបំពានលើបទប្បញ្ញត្តិនានានៃច្បាប់នេះ ។ ទំនិញ និងមធ្យោបាយដឹក ជញ្ជូនទាំងនោះ អាចជាកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសដោយតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

នៅក្រៅវង់អំណាចគយ ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងការិយាល័យគយ កន្លែងសន្តិធិគយបណ្តោះអាសន្ន ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ និងកន្លែង ផ្សេងទៀត ដែលស្ថិតនៅក្រោមអនុរក្សរបស់រដ្ឋបាលគយ ។

ទំនិញដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានឃាត់ ទុកជាបណ្តោះអាសន្ននៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងដែនគយ ។

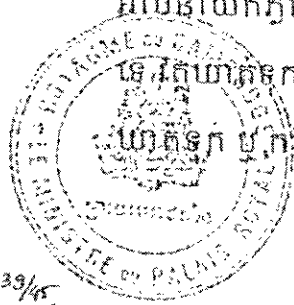
ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវបានអនុវត្តផងដែរនៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងដែន គយ ក្នុងករណីមានការពេញប្រដាប់ចាប់ប្រភឹង ឬ ការរកឃើញដោយចៃដន្យនូវទំនិញ ដែលមិនស៊ីគ្នានឹងការប្រកាស ឬ ឯកសារដែលមានជាប់នឹងអ្នកកាន់កាប់ ។

មន្ត្រីគយមានសិទ្ធិថតចម្លង ឬ ដកហូតឯកសារ ឬ វត្ថុផ្សេងៗទៀត ដែលជាភស្តុតាង នៃការរំលោភបំពានច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នីតិវិធីពាក់ព័ន្ធនឹង ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ននូវទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឯកសារ និងវត្ថុផ្សេងៗទៀត ព្រមទាំងការថតចម្លងឯកសារទាំងនោះ ។

មាត្រា ៦៧._

ឱ្យតែកាលៈទេសៈបើកឱ្យធ្វើបាន ទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ វត្ថុដែលបានឃាត់ ទុកបណ្តោះអាសន្នផ្សេងៗត្រូវបញ្ជូនមកការិយាល័យគយដែលនៅជិតបំផុតនឹងកន្លែងដែល បានឃាត់ទុកនោះ ។ ប្រសិនបើមានការិយាល័យគយច្រើនស្ថិតក្នុងតំបន់តែមួយ វត្ថុឃាត់ ទុកបណ្តោះអាសន្នអាចត្រូវបានដឹកជញ្ជូនទៅការិយាល័យណាមួយក៏បាន ។ កាលបើមិន អាចនាំយកមកទៅកាន់ការិយាល័យគយ ឬ បើពុំមានការិយាល័យគយនៅក្នុងតំបន់នោះ ទេ វត្ថុឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នអាចត្រូវបានប្រគល់ឱ្យជនជាប់ចោទ ឬ គតិយជននៅកន្លែង ឃាត់ទុក ឬ កន្លែងផ្សេងទៀតជាអ្នកថែរក្សាទុក ។

4

ប្រសិនទិនិញឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ន មិនជាប់អាយ័ត ទិនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឯកសារ និងវត្ថុចាប់ឃាត់ផ្សេងទៀតមិនតម្រូវសម្រាប់ជាក់ស្តែង វត្ថុឃាត់ទុកទាំងនេះអាច ត្រូវបានប្រគល់ទៅម្ចាស់ក្រោយ ពេលបានតម្កល់នូវនិមុត្តិធានាដូចមានចែងក្រោមបញ្ញត្តិ មាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ ។

ទិនិញឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នដែលមិនជាប់អាយ័ត ឬ កម្រិតកំណត់មធ្យោបាយ ដឹកជញ្ជូន ឬ វត្ថុផ្សេងទៀតដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់លាក់បំបាំង ឬ ដឹកជញ្ជូនទិនិញទាំងនោះ ត្រូវប្រគល់ជូនម្ចាស់វិញ បន្ទាប់ពីបានបង់ពន្ធ អាករ បន្ទុកផ្សេងៗ និងប្រាក់ពិន័យគ្រប់ចំនួន ។

មាត្រា ៦៨.-

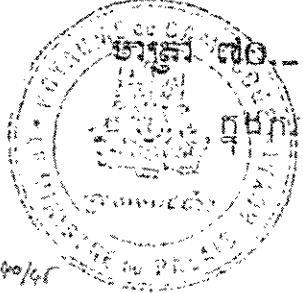
មន្ត្រីគយដែលធ្វើការឃាត់ទិនិញ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុឃាត់ទុកដោយមិនបង្ខំបង្ខង់ ។ បើជនល្មើសវត្តមាន ត្រូវចុះក្នុងកំណត់ហេតុថា បានអានសេចក្តីឱ្យសាមីខ្លួនស្តាប់ បានហៅសាមីខ្លួនឱ្យអាន និងចុះហត្ថលេខា ព្រមទាំងបានផ្តល់ជាបន្ទាន់នូវកំណត់ហេតុ មួយច្បាប់ដល់ជននោះ ។

បើជនល្មើសអវត្តមាន សេចក្តីចម្លងកំណត់ហេតុត្រូវបិទផ្សាយក្នុងរង្វង់ម៉ែបួន (២៤) ម៉ោង បន្ទាប់ពីកំណត់ហេតុត្រូវបានធ្វើរួចនៅការិយាល័យគយជិតបំផុត ឬ នៅការិយាល័យ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានជិតបំផុត ប្រសិនបើទីនោះ គ្មានការិយាល័យគយ ។

សេចក្តីលម្អិតនានាពាក់ព័ន្ធនឹងទម្រង់ខ្លឹមសារ នីតិវិធី សម្រាប់ការរៀបចំ និងការ ដាក់ជូនទៅតុលាការនៃកំណត់ហេតុដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ ដោយប្រកាសរួមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៩.-

ក្នុងករណីការឃាត់ទុកត្រូវបានធ្វើឡើងលើនាវា និងកប៉ាល់មានជាន់ថ្នាក់ កាលបើ ការដឹកជញ្ជូនទិនិញចេញពីអាចធ្វើបានភ្លាម ឬក៏ឃាត់ទុកត្រូវបិទត្រាគយលើសន្ទះ ឃ្នប់ និងគម្រប នៃនាវានោះ ។

ក្នុងករណីដែលការឃាត់ទុកត្រូវបានធ្វើនៅក្នុងលំនៅស្ថាន ទិនិញមិនជាប់អាយ័ត

មិនត្រូវនាំយកទៅទីណាឡើយ បើជនជាប់ចោទ បានតម្កល់និមុត្តិធានា ស្របតាមបញ្ញត្តិ មាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ ។ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទមិន បានតម្កល់និមុត្តិធានា ឬ បើជាទំនិញ ជាប់អាយ័ត ទំនិញនោះត្រូវដឹកជញ្ជូនទៅកាន់ការិយាល័យគយជិតបំផុត ឬ ប្រគល់ឱ្យគតិយ- ជនថែរក្សានៅកន្លែងឃាត់ទុក ឬ នៅកន្លែងផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧១._

បុគ្គលដែលត្រូវរងនូវទោសទណ្ឌ ឬ ការឃាត់ទុកនូវទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬ វត្ថុផ្សេងទៀត អាចតវ៉ាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅនាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករក្នុង អំឡុងពេលសាមសិប (៣០) ថ្ងៃ ក្រោយបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងពីទោសទណ្ឌ ឬ ការ ឃាត់ទុក ដោយបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការតវ៉ា និងតម្កល់និមុត្តិធានាស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះ ។

នាយកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចលើការតវ៉ាក្នុងអំឡុង ពេលហុកសិប (៦០) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលពាក្យតវ៉ាបើមិនដូច្នោះទេ ការតវ៉ា នោះត្រូវបានចាត់ទុកថាបានទទួលការយល់ព្រម ។

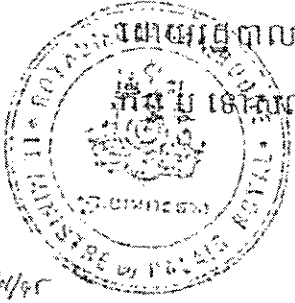
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចេញប្រកាសកំណត់នីតិវិធីចាក់ពន្ធនឹង ដំណើរការតវ៉ានេះ ។

**ជំពូកទី ១១
ទោសប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៧២._

បុគ្គលណាដែលនាំចេញ ឬ នាំចូល ឬ ប៉ុនប៉ងនាំចេញ ឬ ប៉ុនប៉ងនាំចូលទំនិញ ដោយរំលោភបំពានលើច្បាប់ ឬ បញ្ញត្តិនានា ត្រូវចាត់ទុកថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

បុគ្គលណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសគយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យរដ្ឋបាលដែលកំណត់ ដោយរដ្ឋបាលគយនិងទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការដែលកំណត់ ដោយតុលាការមានសមត្ថ- ភាព ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ ។

4/95

4

មាត្រា ៧៣._

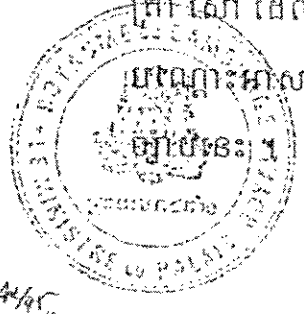
ជនណាដែលរំលោភបំពានកម្រិតទាបលើបញ្ញត្តិ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដោយ រាប់បញ្ចូលទាំងការចុះមិនត្រឹមត្រូវ ការភ្លេច ឬ ការខកខានចុះនូវសូចនាណាមួយ ដែល ត្រូវរៀបរាប់ក្នុងប្រតិទិននីតិយ និងការខកខានបំពេញការតម្រូវ និងកាតព្វកិច្ចនានាដែល មិនប៉ះពាល់ដល់ពន្ធ អាករ អាយ័តភាព ឬការកម្រិតកំណត់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ពីមួយរយពាន់(១០០.០០០) រៀល ទៅប្រាំរយពាន់ (៥០០.០០០) រៀល ប្រសិនបើអនិយ័ត- ភាពនេះមិនត្រូវបានរងការពិន័យធ្ងន់ធ្ងរជាងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧៤._

ជនណាដែលរំលោភបំពានលើបញ្ញត្តិ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដោយរាប់បញ្ចូល ទាំងការរំលោភដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់នេះ ដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់ពន្ធ ឬ អាករ និងក្នុងករណីដែលទំនិញពុំជាប់អាយ័ត ឬ កម្រិតកំណត់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសរដ្ឋបាល ដោយពិន័យជាប្រាក់ស្មើនឹងមួយ (១) ដង ទៅ បី(៣) ដង នៃប្រាក់ពន្ធ និងអាករដែលបាន គេចវេះ និង ត្រូវរងនូវទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការ ដោយត្រូវរឹបអូសទំនិញ មធ្យោបាយ ដឹកជញ្ជូន និងវត្ថុផ្សេងទៀតដែលប្រើសម្រាប់លាក់បំបាំងទំនិញល្មើស ឬ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ខែ ទៅមួយ (១) ឆ្នាំ ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ ។

ត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រភេទបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ :

- ក-ការខកខានរាយការណ៍អំពីទំនិញជូនរដ្ឋបាលគយ ស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ១០ និងមាត្រា ១៦ នៃច្បាប់នេះ ។
- ខ-ការរឹទំនិញចេញពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន មុនពេលរាយការណ៍ជូនរដ្ឋបាល គយដូចមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិមាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ ។
- គ-ការបើក ការហែក គាស់ ការធ្វើឱ្យបើក ឬ រហែកកញ្ចប់ទំនិញនាំចូល ដែល មិនទាន់ទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយឱ្យយកចេញ ការធ្វើឱ្យបែកបាក់ ខូចខាត គ្រោះហេតុ ដែលបានចាត់ ឬ បិទភ្ជាប់លើទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន កន្លែងសន្និធិគយ ឬ ឈ្មោះអាសន្ន ភណ្ឌាគារគយមានដែនកំណត់ ឬ កន្លែងផ្សេងទៀតដែលតម្រូវដោយ ច្បាប់នេះ ។

ឃ- ការយកទំនិញចេញពីកន្លែងបំពេញបែបបទបញ្ជាទំនិញពីគយ កន្លែងសន្តិសុខ គយបណ្តោះអាសន្ន ឬ ភណ្ឌាការគយមានដែនកំណត់ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាល គយ ។

ង- ការខកខានដាក់ប្រតិវេទន៍គយស្របតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ។

ច- ការខកខានបំពេញតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

ឆ- ការលក់ ការផ្ទេរ ការបង្វែរ ឬ ការបោះបង់ចោលទំនិញនាំចូល ដែលបាន ទទួលការលើកលែងពន្ធ និងអាករផ្សេងៗ ដូចចែងក្នុងមាត្រា ២៦ និងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់ នេះដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយ ។

ជ- ការខកខានអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយរដ្ឋបាលគយ ពាក់ព័ន្ធ នឹងទំនិញដែលស្ថិតក្រោមរបបល្អវរពន្ធ និងអាករ ស្របតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ឈ- ការប្រព្រឹត្ត ការយល់ព្រម ឬ ចូលរួមក្នុងការប្រកាសដោយផ្ទាល់មាត់ ឬជា លាយលក្ខណ៍អក្សរដែលនាំឱ្យមានភាពមិនត្រឹមត្រូវ ក្លែងបន្លំ ឬ ពេកបញ្ឆោតដែលផ្ទុយ នឹងច្បាប់នេះ ។

ញ- ការរត់ពន្ធ ឬ ការប៉ុនប៉ងរត់ពន្ធទំនិញ ។

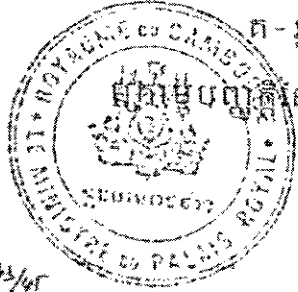
ដ- ការកាន់កាប់ លក់ ទិញ ផ្ទេរ ឬ ទទួលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលគយ នូវទំនិញដែលបាននាំចូលដោយវិលោភនឹងបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចខាងក្រោម ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលាន (១.០០០.០០០)រៀល ដល់ប្រាំលាន(៥.០០០.០០០)រៀល និងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពីមួយ (១) ខែ ដល់ប្រាំមួយ (៦) ខែ ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ :

ក- ការខកខានបំពេញតាមបញ្ញត្តិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១ មាត្រា ៥២ និង មាត្រា ៥៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ខ- ជនណាដែលបង្កឧបសគ្គ ឬ ធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់មន្ត្រីគយ តាមបញ្ញត្តិដូចមាន ចែងក្នុងមាត្រា ៦១ នៃច្បាប់នេះ ។

គ- អ្នកបើកបរមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលមិនគោរពតាមបញ្ជារបស់មន្ត្រីគយ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ក្នុងមាត្រា ៦២ នៃច្បាប់នេះ ។

43/45

មាត្រា ៧៥._

ជនណាដែលរំលោភបំពានលើបញ្ញត្តិ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនិញជាប់កម្រិតកំណត់ ឬ ជាប់អាណត្តិដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ លើកលែងតែវាក្យខណ្ឌ ៨ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ក្នុងមាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់ នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសរដ្ឋបាល ដោយពិន័យជាប្រាក់រហូតដល់ ពី (៣) ដង នៃតម្លៃទំនិញនិង មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងត្រូវរងទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការ ដោយវិបាកសំខាន់ៗ មធ្យោ- បាយដឹកជញ្ជូន និងវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់លាក់បំបាំងទំនិញល្មើស ឬ ត្រូវ ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ (១) ឆ្នាំ ដល់ ប្រាំ (៥) ឆ្នាំ ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំង ពីរ ។

មាត្រា ៧៦._

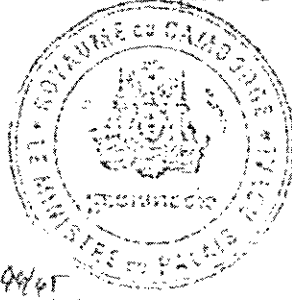
ក្នុងករណីមិនរាងចាល បទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេដង ទាំងទោសពិន័យរដ្ឋបាល ទាំងទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការ ។

មាត្រា ៧៧._

រដ្ឋបាលគយមានសិទ្ធិសម្រុះសម្រួល ចំពោះបទល្មើសគយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ នេះ ។ សិទ្ធិសម្រុះសម្រួលនេះ ប្រើប្រាស់ចំពោះតែការពិន័យជាប្រាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុង ករណីមិនអាចសម្រុះសម្រួលបានរដ្ឋបាលគយ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងនេះទៅតុលាការមាន សមត្ថកិច្ច ។

ការសម្រុះសម្រួលអាចធ្វើទៅបាន នៅមុនពេលមានសាលក្រមរបស់តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច ។

លក្ខខណ្ឌសម្រាប់អនុវត្តសិទ្ធិក្នុងការសម្រុះសម្រួលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ១២

អនុប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៨.-

ការអនុវត្តបញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២១ និងមាត្រា ២២ នៃច្បាប់នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់សម្រាប់កិច្ចការអន្តរកិច្ចការពារសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។

ជំពូកទី ១៣

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៩.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៨០.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

ពល. ០៧០៧.៣១០

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

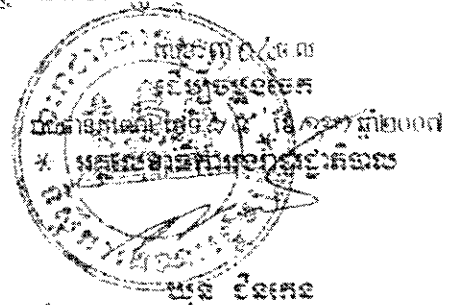
ឃុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

ឃុន សែន